

Kirkonmäeltä

*Hyvinkään
Kirkkokuorolla
juhlavuosi*

**Laulun juhlaa
90 vuotta**

Profiili

Sari Vajavaara

- on harrastanut koko ikänsä ompelua
- kevään 2005 ylioppilas Hyvinkään yhteiskoulun lukiosta
- aktiivi seurakuntanuori
- opiskelee käsityönopettajaksi Helsingin yliopistossa

Sari Vajavaaralla on päällään hänen virkkaamansa paita. Hän luottaa Jumalan johdatukseen myös ammatinvalinnassaan opiskellessaan käsityönopettajaksi.

Sari Vajavaara:

Seurakunta on hyvä paikka kasvaa ja tutustua ihmisiin

– Olen aina jotenkin luottanut siihen, että asiat menevät niin kuin niiden on tarkoitus mennä. Meitä johdatetaan ja meistä pidetään huolta, Sari Vajavaara sanoo.

Vaikuttaa siltä, että hänen luottamuksensa Jumalan johdatukseen on löytynyt seurakunnan kerhoista, rippikoulusta ja isostoinnasta.

Sari Vajavaara kävi ensimmäiset luokkansa Hakalan ala-asteella ja luokat 3–6 Martin koulussa. Yläasteelle hän siirtyi Hyvinkään yhteiskouluun, jossa kävi myös lukion. Hän kirjoitti ylioppilaaksi keväällä 2005.

– Olin rippikoulussa Pälkäneellä kesällä 2001. Tykkäsin olla leirillä, mutta en päätynyt heti isoskoulutukseen. Olin mukana seurakunnan leireillä ja lähdin isoskoulutukseen vuonna 2002. Sen jälkeen olin seitsemällä leirillä isosena ja neljällä leirillä yövalvojana. Jonkin verran olen ollut isoskoulutukseen liittyvillä kursseilla.

Nuorisotyö on kasvanut reippaasti

Sari kävi seurakunnan kerhonohjaajakoulutuksen ja on pitänyt 10–14-vuotiaille kaksi vuotta kokkikerhoa Martin seurakuntatalossa yhdessä **Laura Huolmanin** kanssa. Pyhäkoulua hän piti pari vuotta Hakalan Ahmankadulla.

– Seurakunta on tosi hyvä paikka kasvaa

ja tutustua uusiin ihmisiin. Olen löytänyt hirveästi kavereita. Toimintaa löytyy paljon. On ollut hienoa huomata, että seurakunnan nuorisotoiminta on kasvanut reippaasti. Kun olin ensimmäisen kerran Kuutsilla kesällä 2001, siellä oli enimmillään 30 nuorta. Nyt olin siellä kuudetta kertaa ja paikalla oli vajaa kolmesataa ihmistä eli kymmenkertainen määrä.

Sari luottaa Jumalan johdatukseen. Seurakunnan leireillä puhutaan siitä ja monesta muusta kristinuskoon liittyvästä asiasta.

– Leireillä on isona osana, että siellä puhutaan Jumalasta, Raamatusta ja yhteisestä uskosta. Leireillä tulee oivalluksia, että on ymmärtänyt ja oppinut jotakin uutta.

Sari haluaa tulla käsityönopettajaksi

Pienestä asti Sari Vajavaara on pitänyt käsityöiden tekemisestä. Hän on soittanut myös pianoa ja kitaraa, mutta ne harrastukset ovat jääneet. Hän kuuntelee myös paljon musiikkia ja pitää laulamisesta. Sarin musiikkimaakuun kuuluu mm. YUP, **Maija Vilkkumaa** ja Zen Café.

– Pienenä tein ompelukoneella barbinukkeille vaatteita ja pidin muotinäytöksiä. Aseman luona kävin käsityökerhossa, jota piti **Eeva Meriläinen**. Yläasteellakin tykkäsin käsitöistä, vaikka välillä en jaksanut kaikesta innostua. Lukiossakin otin valinnaisena käsityöt. Tein siellä käsityödiplomin. Nyt pääläni on itse virkkaamani paita.

Sari Vajavaaralla tuntuu olevan selvä kutsumus käsityöammattiin. Hän on tehnyt housuja, paitoja ja hameita.

– Keväällä 2005 minulla oli erikoinen tehtävä. Silloinen biologian ja maantiedon

opettaja **Kati Reiman** pyysi tekemään afgaaninvinttikoiralleen sadeasun. Löysin kangaskaupasta vettähyhkivää, metsänvihreää kangasta. Otin koirasta mittoja, joiden perusteella pystyin tekemään asun. Se oli erikoisin työ, minkä olen tehnyt. Vuotta aiemmin tein itselleni vanhojentanssipuvun, jota myös pikkusiskoni **Niina** käytti seuraavana vuonna omassa tansseissaan.

Sari katselee kauppoissa, lehdistä ja netistä vaatevinkkejä. Sitten hän tekee kaavat ja ompelee vaatteen itse. Jos kaupasta ei löydy mukavaa vaatetta, sen voi tehdä itse.

– Sain vanhemiltani ylioppilaslajaksi saumurin, se on tosi kätevä. Suuret kiitokset

käsitöihin innostamisesta kuuluu yläasteen ja lukion käsityönopettajalle **Irmeli Paavilaiselle**.

Viime lukuvuonna Sari oli Martin ala-asteella kouluavustajana. Se oli hänestä positiivinen kokemus.

– Minusta tulee käsityönopettaja ja ajattelen opiskella myös luokanopettajaksi. Talven aikana vahvistui se käsitys, että kyllä minä opettajaksi haluan.

Teksti ja kuvat Seppo Ylönen

Mitä ajattelet Lähi-idän tilanteesta?

Lisbeth ja Hans Suomu

– Sota on aina ikävä asia. En hyväksy Israelin ja Hizbollahin välistä sotaa. Toivon, että rauhanturvaajat onnistuvat asiassaan. Epäilen, että sinne saadaan pysyvä rauha. Näyttää siltä, että eripura Israelin ja Hizbollahin välillä on pysyvä olotila. Mutta sitä en halua uskoa, että Lähi-idän kriisi laajenisi maailmansodaksi, Lisbeth Suomu sanoo. Hans ei vielä tällaisia asioita mieltä. Hän käy Hämeenkadun koulun kolmatta luokkaa.

Timo Ekola

– Tilanne on siellä aika huono. Ihmettelen sitä, miksi Libanonin armeija ei aikanaan mennyt niille alueille, joilla oli Syyrian joukot. Se olisi voinut pistää Hizbollahin joukot kuriin. Asia on Hizbollahin kohdalla OK, jos se puolueena ajaa rauhan asiaa Israelin kanssa.

– Siellä on ollut vuosikymmeniä syvä viha ryhmien välillä. Israel sai ponnistuksillaan värvättyä vain lisää kannatusta Hizbollahille ja terroristiryhmille.

Tommi Häti

– Tilanne on sekava Hizbollahin ja Israelin välillä. Molemmilla on omat vikansa. Tuskin kumpikaan osapuoli on syytön ja puhdas.

– Rauhanturvaajilla on merkitystä. Suomella on varmasti hyvä maine kummankin osapuolen keskuudessa. Pysyvä rauha olisi toivottavaa, mutta sen saaminen on hankalaa. Lähi-idän alue kiehuu varmaan jatkossakin. Kysymys on vallanpitäjien sodasta. Uskonnot ovat vain sodan välikappaleina.

Eija Ihatsu-Repo

– Hyvin sekava tilanne. Toivotaan, että rauhanturvaajat onnistuvat työssään. Pysyvän rauhan saaminen arveluttaa, koska siellä on sodittu pitkään. Kukaan ei ole keksinyt vielä sitä, miten siellä saataisiin rauha aikaan. Seuraan Lähi-idän asioita tv-uutisista ja ajankohtaisista ohjelmista.

Jukka Reväsmäki

– Sota on aina huono asia. Rauhanturvaajat ovat siellä hyödyllisiä. Minua ei maailmanpolitiikka paljon kiinnosta. Katson mahdollisimman vähän televisiota ja sieltä lähetettäviä uutisia. Lueskelen etusivun asioita internetistä BBC:n ja NBC:n sivuilta. Niissä olen törmännyt Etelä-Libanonissa käytyyn sotaan. Kannatan sinne rauhaa.

Sari Haverila

– Ajattelen, että Raamatun ennustukset toteutuivat. Maailma käy Israelia vastaan, ja ahdistus siinä maassa kasvaa. Lopulta Israel kääntyy Messiaansa Jeesuksen puoleen. En toivo mihinkään sotia. Toivottavasti rauhanturvaajista on Etelä-Libanonissa hyötyä. Toivon heidän olevan puolueettomia.

Ajasta aikaan ...

Hyvä lukija! Kädessäsi on Kirkonmäeltä-lehti, jossa on mukana historian havinaa. Vanhan kirkon 110-vuotisjuhlamessua vietämme tulevana sunnuntai-iltana 24.9. klo 18. Pastori Juha Koi-vulahti kertoo aluksi kirkon historiasta ja sen jälkeen hiljennymme ehtoollisen viettoon.

Vanhassa kirkossa on vietetty vuosien mittaan monenlaisia juhlia. Sinne on tuotu sylissä vauvoja pyhälle kasteelle. Monta kertaa äidit ja isät ovat silloin olleet hyvin herkässä mielentilassa, ja kyneleekin ovat olleet herkässä, mitä useimmiten ensimmäisen lapsen kastejuhlassa.

Vanhan kirkon alttarin ääreen ovat aikoinaan koontuneet konfirmoitavat rippikoululaiset, joiden joukko saattoi ennen olla kooltaan monta kymmentä. Ensimmäisen ehtoollisen odotus ja kuulustelun paineet olivat monille rankan jännittämisen aikaa. Ensimmäinen ehtoollinen oli kuitenkin useimmiten mieleenpainuva taivaallisen Isän siunauksen kokeminen. Mutta ei ole kauankaan, kun annoin ehtoollista henkilölle, joka sanoi edellisen kerran nauttineensa sen omassa konfirmaatiossaan vuosikymmeniä sitten.

Olen nähnyt pareja, jotka polvet vavisten ovat yhdessä astelleet häämarssin soidessa Vanhan kirkon alttarin ääreen lupaamaan toisilleen uskollisuutta ja rakkautta myötä- ja vastoinikäymisissä. On joskus tilanteita, joissa papinkin on vaikea hillitä itsensä, kun morsiamen poskia pitkin valuvat kyneleet, toivottavasti kuitenkin ilonkyneleet.

Surunkyneleet ovat taas valuneet lukemattomien saattajien poskille, kun alttarin eteen on kannettu joku rakas ihminen hautaan siunaamista varten. On ollut kaiken murskaavia yllätyksiä, on tullut yksin jääviä leskiä ja orpoja, joskus pieniä lapsiakin, on ollut vainajan oman odotuksen täyttymistä, on ollut sairauden tuomien kärsimysten päättymistä. Monta kertaa myös on kuin taivas olisi raottunut Vanhan kirkon kohdalla ja Jumalan hyvyys koskettanut paikalla olevaa seurakuntaa.

Hyvinkään Kirkkokuoro on viettänyt 90-vuotisjuhlansa vastaanotoin, valokuvanäyttelyin ja konsertein. Sen historian mittaan lukemattomat laulajat ovat olleet sen riveissä monien kanttojen ohjauksessa. Vuosikymmenten kuluessa monet laulajat ovat jo siirtyneet veisaamaan uutta virttä taivaan valtakunnassa. Emme voisi kuvitellakaan viettävämme jumalanpalvelusta tai muuta seurakunnallista juhlaa ilman musiikkia. Urkujen lisäksi kirkkokuoro on pispään juhlistanut niitä. Kiitos jokaiselle laulajalle uskollisesta uurastuksesta.

Tätä syksyä leimaavat vielä seurakunnalliset vaalit. Vastuunkantaminen ja sitoutuminen seurakunnan päätöksentekoon on tärkeää työtä, jos haluamme kehittää oman seurakuntamme toimintaa. Nyt vaaliluettelot on jo tarkastettu ja vaaliasiakirjat otettu vastaan, ja siten ehdokasasettelu on jo tapahtunut. Seuraava vaihe onkin itse vaalitulanne. Kannattaa seurata vaali-ilmoittelua lehdissä tai seurakunnan kotisivuilta (www.evl.fi/srk/hyvinkaa). Tervetuloa Hyvinkään kirkkoon äänestämään 12.–13.11. seurakuntavaaleissa ja antamaan valtuutus omalle ehdokkaallesi.

Nyt on meneillään myös ensi kesän lähetysjuhlien valmistelu eri toimikunnissa. Vähitellen eri palasia sovitellaan yhteen, ja niistä juhlien kokonaisuus muodostuu. Olen iloinnut siitä, että Hyvinkään kaupungin kanssa saamme toimia yhdessä, ja Hyvinkään Tahtokin on innostuneesti mukana juhla- ja valtuutusvoimaa, ja se luo ideoita ja mahdollisuuksia.

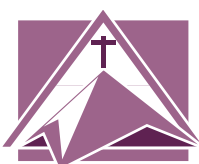
Toivotan Sinulle Jumalan siunausta syksyysi! Tervetuloa sunnuntai-iltana Vanhaan kirkkoon!

Tauno Tuominen
vs. kirkkoherra

Kirkonmäeltä

Hyvinkään
seurakuntalehti

www.evl.fi/srk/hyvinkaa
PL 29, Hämeenkatu 16 05801 Hyvinkää
Puh. (019) 456 11

Päätoimittaja Ilkka Järvinen, p. (019) 456 1210, ilkka.jarvinen@evl.fi

Toimitussihteeri Jorma Ersta, p. (019) 456 1233, jorma.ersta@evl.fi

Tiedotustoimikunta: Petrus Grönroos, Pekka Kiuttu, Riitta Miettinen, Inga-Lill Rajala, Tapani Yli-Saunamäki

Toimituskunta: Anna-Maija Ahovaara, Reijo Huuskonen, Antti Pohjanraito, Seppo Ylönen

Kustantaja Suomen Kirkko-Mediat oy. **Ulkoasu** Suomen Kirkko-Mediat Oy.
Paino Salon lehtitehdas. **Painos** 21 500 kpl. **ISSN** 1239-2456

Seuraava lehti ilmestyy 26.10.2006. Aineisto toimitukseen (Tiedotustoimisto, Hämeenkatu 16, PL 29, 05801 Hyvinkää) 12.10.2006 mennessä.

Sateen jälkeen

15. elokuuta satoi hyvin pitkästä aikaa. Sää oli lämmin. Sadepisaroiden erilaiset äänet kuulostivat mukavilta. Hajuttomasta kuivuudesta alkoi syntyä kosteuden lisääntyessä monenlaisia tuoksujä. Istuin ulkona ja nautin ilmaisesta näytelmästä. Tuli hyvä olla. Mieleen alkoi virrata ajatuksia.

Ikuisesti lapsenmielisenä aloin leikkiä niillä. Kun päähän tuli ruuhkaa, aloin siirtää niitä kirjoittamalla paperille.

tunnetko

kuka tuntee minut
pelkkä kuori ja rooli
näytelmää alusta loppuun
tänään tällainen
huomenna – kuka tietää
eilisen valheella
maskin takana
arvoituksellisesti hymyillen
kuin tietäisin
mitä elämä on

sadepisarassa helmi
koivunlehdessä kesäni
hangella timantti
pakkasyössä paholainen
kuutamossa kulkijana
sumussa uneksivana
tunnenko tuoksut
lapsesta aikuiseksi
kuulenko hiljaisuuden
kutsuvan sisälläni

tunnenko itseni
tervehdinkö aamulla
katsonko silmiin illalla
muistot ja menneisyys
toiveet ja tulevaisuus
ilo ja riemu
suru ja lohduttomuus
kehänä ympärilläni
muokkaavat minua
vuosi vuodelta

ja joskus
on vain aika
edessä ja takana
siinä keskellä elämä
hyvänä ja pahana
ja minä
joka tunnen sen
ja itseni
ja
rakkauden

Mimmu Seitsonen

Kirkkovaltuustoveteraani Tapani Heinämäki: Valtuutetun olisi oltava avoin ja yhteistyöhaluinen

Seurakuntaneuvos **Tapani Heinämäen**, 76, kanssa on mukava jutella, koska hän tuntuu tietävän kaiken mahdollisen seurakuntien hallintokuvioista. Hän on ollut yli kolmekymmentä vuotta Hyvinkään kirkkovaltuustossa, mutta antaa tilaa nuoremmille. Kirkkovaltuuston puheenjohtajana hän oli kaksitoista vuotta. Seurakuntavaalit lähenevät jälleen, mikä vie keskustelun tuohon teemaan.

– Luottamushenkilöiltä edellytetään, että he ovat sisäistäneet seurakunnan tehtävät. Olisi hyvä, että kirkkovaltuustoon valittavat henkilöt olisivat jollakin tavalla mukana seurakunnan hengellisessä toiminnassa. Seurakunnassa on esimerkiksi vapaaehtoisille paikkoja pyhäkoulu-, nuoris- ja diakoniatyössä sekä palvelevassa puhelimessa, hän sanoo.

Tapani Heinämäki on ollut neljä vuotta pois valtuustotyöstä. Hän hoitaa kuntoaan ja hiihti viime talvena 800 kilometriä.

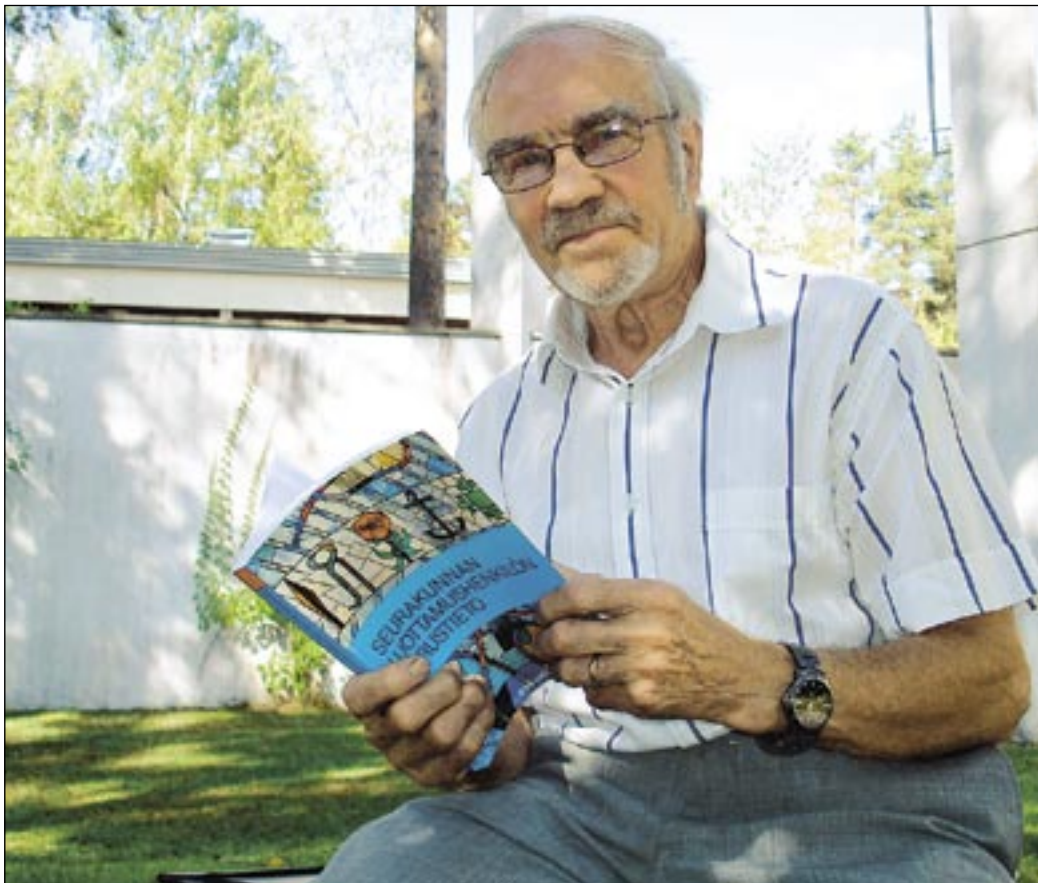
– Olin valtuustossa 34 vuotta. Val-tuustotyöskentely antoi elämään sisältöä, työtä ja vastuuta. Ihmiset ajattelevat eri tavalla ja painottavat eri asioita. Val-tuutetuissa on hyvin musikaalisia ihmisiä, jotka vievät musiikkityötä eteenpäin. Sitten on diakoniatyön kannattajia. Se on ihan oikein.

Tarvitaan rehtiä yhteistyötä

Valtuustoveteraanin mielestä seurakuntavaaleissa ei pitäisi korostaa puoluepoliittisia näkökohtia. Seurakunta ei ole kunta. Seurakunta on ensisijassa hengellinen yhteisö, mutta myös maallinen ja taloudellinen yhteisö.

– Meidän tulisi uskoa siihen, miten meitä on opetettu. Kaiken seurakuntaelämän taustalla on Jumalan sana eli Raamattu sekä kristilliset toimitukset, jotka ratkaisevat enemmän kuin jokin puolueen ohjelma.

Kirkkovaltuusto käyttää ylintä päätäntävaltaa sekä seurakunnan taloudessa että hallinnossa. Samalla valtuusto vaikuttaa hengelliseen työhön, koska se antaa ulkoiset puitteet, jotka liittyvät talouteen ja

Seurakuntaneuvos Tapani Heinämäki sanoo, että kirkkovaltuuston jäsenillä on oikeus tuoda esiin omia mielipiteitään. Kun päätös on tehty, ei saa jäädä heittämään kalikoita rattaisiin.

organisaatioon.

– Valtuutetut eivät ole seurakunnan työntekijöiden esimiehiä vaan enemminkin työtovereita. Sitä haluan korostaa, että luottamushenkilöllä on virkamiesvastuu. Rikoslain 2. luvun 12. pykälän mukaan luottamushenkilöä voidaan rangaista kuin virkamiestä, jos hän suorittaa esimerkiksi lahjontaa.

Valtuutetun tulisi olla Tapani Heinämäen mielestä avoin ja yhteistyöhaluinen.

– Keskusteluissa hänen olisi sanottava

se, mitä ajattelee. Tarvitaan rehtiä yhteistyötä. Jokaisella on oikeus tuoda esiin omia mielipiteitään. Kun päätös on tehty, ei saa jäädä heittämään kalikoita rattaisiin. Itsekin erehdyin 1970-luvulla kannattamaan huonossa kunnossa olleen Vanhan kirkon purkamista, mutta onneksi se ei toteutunut. Kirkko on kunnostettu ja on runsaassa käytössä.

Teksti ja kuva Seppo Ylönen

Lyhyesti vaaleista ja seurakunnan hallinnosta

- Suomen evankelisluterilaisen kirkon seurakunnissa on 12.–13. marraskuuta seurakuntavaalit
- Vaaleissa valitaan jäsenet seurakuntien kirkkovaltuustoihin ja seurakuntaneuvostoihin
- Seurakuntavaaleissa valitaan koko maassa noin 12 000 luottamushenkilöä. Toimikausi kestää neljä vuotta, 2007-2010
- Kirkkovaltuusto on seurakunnan ylin päättävä elin, joka tekee seurakunnan

taloutta ja viranhaltijoita koskevat tärkeimmät päätökset sekä valitsee jäsenet kirkkoneuvostoon

- Kirkkoneuvosto koostuu luottamushenkilöistä, jotka kirkkovaltuusto valitsee kahden vuoden välein. Se johtaa seurakunnan toimintaa ja toimii kirkkovaltuuston valmistelu- ja täytäntöönpanoelimenä. Kirkkoneuvosto valitsee suurimman osan seurakunnan viranhaltijoista.

Henkilöstömuutoksia seurakunnassa

Syksyn mittaan seurakunnassa on avautumassa hakuun useita virkoja eri työaloilta. Kappalainen **Hannu Tiainen** siirtyi syyskuun alusta Pukkilan seurakunnan kirkkoherran virkaan. Hän tuli Hyvinkään seurakunnan palvelukseen vuonna 1997.

Johtava perheneuvoja **Veli-Matti Helminen** aloittaa 1. mar-

Hannu Tiainen

Veli-Matti Helminen

raskuuta Helsingin seurakuntayhtymän perheneuvojan tehtävät. Helminen tuli Hyvinkäälle töihin vuonna 1998.

Vuodesta 1990 seurakuntaa palvellut kiinteistöpäällikkö **Juha Kääriäinen** valittiin Kirkkovaltuutuksen kiinteistöpäällikön virkaan. Hän aloittaa uudessa virassaan 1. lokakuuta.

Erytisyisnuorisotyönohjaaja **Timo Jattu** ir-

Juha Kääriäinen

Timo Jattu

tisanoutui virastaan 1. syyskuuta lukien. Hän toimii nuorten vastaanottokodissa Helsingissä. Timo Jattu aloitti Hyvinkään seurakunnassa vuonna 2001.

Diakoniatyöntekijä **Minna Savukoski** irtisanoutui virastaan 8. lokakuuta lukien. Hän tuli seurakunnan palvelukseen vuonna 1991.

Kaikki edellä mainitut virat täytetään uudelleen syksyn ja ensi vuoden alun kuluessa.

Minna Savukoski

Marjo Ahola (vas.) ja Leena Kallio ohjaavat vanhempien sururyhmää. Tuija Vänskä ja Ari-Pekka Laakso sekä kuvasta puuttuva Pia Vilkmän ohjaavat lasten sururyhmää.

Lapsikin saa surra kuoleman aiheuttamaa menetystä

Lapsen suruun ei ole kiinnitetty riittävästi huomiota, vaikka aikuisille on ollut jo vuosia sururyhmiä.

Tilanteen korjaamiseksi Hyvinkään seurakunta alkaa pitää 4–8-vuotiaiden lasten sururyhmää. Samaan aikaan kokoontuu vanhemmille tai perheen muille aikuisille tarkoitettu sururyhmä, jotta heillä olisi puolestaan voimavaroja tukea lasta.

Ensimmäisellä kerralla lapset ja aikuiset ovat yhdessä perheillä, joka pidetään kirkon vieressä sijaitsevassa seurakunnan työkeskuksessa tiistaina 26. syyskuuta kello 18. Lasten ryhmää ohjaavat **Tuija Vänskä, Ari-Pekka Laakso** ja **Pia Vilkmän**. Aikuisten ryhmän vetäjinä ovat **Leena Kallio** ja **Marjo Ahola**.

Tuija Vänskä ja Leena Kallio kävivät hakemassa mallia lasten sururyhmälle Vuosaaren seurakunnasta. Ensimmäinen lasten sururyhmä toteutuikin Hyvinkäällä viime vuoden syyskuusta marraskuulle. Siinä oli kymmenen lasta.

– Monta kertaa me aikuiset olimme sururyhmässä ihan hiljaa, kun lapset puhuivat ja kysyivät, Ari-Pekka Laakso muistelee ensimmäisen lasten sururyhmän tilannetta. Lapset piirsivät tyyntä päällisiin oman surunsa. Viimeisellä kerralla he piirsivät toiselle puolelle, miltä suru nyt tuntui. Jokaisella kerralla lasten kainalossa olleet tynnyt sai viedä sururyhmän päätteeksi kotiin.

– Sururyhmässä kerrotaan kertomuksia ja leikitään. On askartelua, muovailua ja värimaalusta. Leikin ja toiminnan kauttakin lapset saavat purkaa surukokemuksia. Jokainen kerta päätty musiikkiin ja rentoutukseen. Tarkoituksena on, että lapsi lähtee rentoutuneena kotiin, Tuija Vänskä täydentää.

Lasta autetaan vertaisryhmässä

Lapsilla voi olla muutakin kuin kuoleman aiheuttamaa surua. Sen syynä voi olla sairaus tai vanhempien avioero.

– Lapsen on tärkeä kohdata suru esimerkiksi puhumalla siitä. Lapsi voi kantaa koko elämänsä ajan surematonta surua, joka tulee esiin fyysisinä tai psyykkisinä oireina. Me sururyhmän ohjaajat emme puhu lasten kanssa pois menemisestä vaan kuolemasta. On tärkeää, että lapsilla on surussaan ympärillä vertaisryhmä, Ari-Pekka Laakso sanoo. Sururyhmässä lapsen kanssa on aikaa olla myös avuttomana läsnä.

– Lapsi huomioi ryhmässä muiden lasten kokeman surun ja kuoleman. Hänelle pitää antaa tilaa surun ilmentämiseen, Tuija Vänskä jatkaa.

– Me olimme Tuijan kanssa kolme vuotta sitten sururyhmäohjaajakoulutuksessa. Koska Tuija vastaa lapsi- ja perhetyöstä ja minä olen päivähoidon työntekijä, meille heräsi mielenkiinto suunnata sururyhmätoimintaa lapsille, Leena Kallio sanoo.

Tuettu aikuinen tukee lastaan

Tuija Vänskä ja Leena Kallio kartoittivat hyvinkääläiset tahot, jotka ovat tekemisissä lasten surun kanssa. Niitä ovat seurakunnan ja päivähoidon lisäksi Kriisikeskus Mobile, Perheneuvola, Perheasiain neuvottelukeskus ja kouluterveydenhoito.

– On tärkeää, että lapsen suru otetaan huomioon kokonaisvaltaisesti. Lapsi haluaa kysymyksiinsä vastauksia. Taustalla on lapsen turvallisuudentunteen vahvistaminen. Siinä vaiheessa aikuiset tarvitsevat tukea vanhemmuudessaan. Sururyhmässä jonkin aikaa ollut vanhempi pääsee ensin itse eteenpäin surussaan, minkä jälkeen hän voi tukea lastaan, Leena Kallio sanoo.

Kriisityöntekijä Marjo Ahola Kriisikeskus Mobilesta on nähnyt myös lähel-

tä lasten ja aikuisten surun kuoleman edessä.

– Visioimme Mobilessa ryhmää ihmisille, jotka olivat kokeneet traumaattisen menetyksen. Kun tuli esille lasten sururyhmä seurakunnassa, päätimme yhdistää voimavaroja. Mobilessa tavaataan ihmisiä akuutissa kriisivaiheessa. Kun läheinen on juuri kuollut, voimme mennä tarvittaessa myös kotikäynnille ja tarjota tukea. Jälkipuintikeskustelu järjestetään 3–5 päivän kuluttua traumaattisesta tapahtumasta. Kriisikeskusteluihin osallistuvat myös perheiden lapset.

Tällä hetkellä Hyvinkään kriisikeskuksessa on kolme kokotoimista työntekijää ja vajaa 30 kriisipäivystäjää, jotka ovat hoitoalan ammattilaisia. Traumaattisia kriisejä koskeva kriisipäivystysvalmius on 24 tuntia vuorokaudessa. Toiminnasta vastaa Hyvinkään Seudun mielenterveysseura. Kriisikeskuksen työryhmä palvelee ihmisiä kaikenlaisissa elämänkriiseissä.

Marjo Aholan mukaan on tärkeää, että lapsen kohtaama suru tehdään näkyväksi.

– Kun lapsi kysyy jotakin kuolemasta, on olennaista, että aikuinen vastaa siihen avoimesti ja kyselee ehkä lisääkin lapsen ajatuksista. Lapsilla on tarve käsitellä traumaattista kokemusta. Jos joku perheenjäsen kuolee, se on stressaava tapahtuma. Aikuinen tarvitsee silloin tukea jaksakseen tukea lasta.

Leena Kallio lisää, että vanhemmilla ei ole välttämättä välineitä kohdata lasten voimakkaita tunteita surun keskellä.

– Jos lapsen mielenkiinto viedään siinä hetkessä muualle, lapsen kokema suru jää käsittelemättä, hän sanoo.

– Mikä on tapahtunut, siltä ei lasta voida enää suojella. Häntä on autettava surun käsittelyssä, Marjo Ahola kiteyttää.

Teksti ja kuva Seppo Ylönen

Erkki Hannonen seurakunnan johtavan kanttorin virkaan

Hyvinkään seurakunnan kirkkovaltuusto valitsi keskiviikkona 13.9. kokouksessaan **Erkki Hannosen** seurakunnan johtavan kanttorin virkaan (A-kanttori). Valinnasta käydyssä äänestyksessä Hannonen sai 20 ääntä, **Mikko Peltokorpi** ja **Marjut Sipakko**

Erkki Hannonen

kumpikin viisi ääntä ja **Kari Majaranta** kaksi ääntä. Viides ehdokas **Jouni Maunula** jäi vaille ääniä. Kanttoriehdokkaat haastateltiin ja heiltä kuultiin laulu- ja soittonäytteet Hyvinkään kirkossa 30. elokuuta. Tilaisuuteen oli kutsuttu kirkkovaltuuston ja -neuvoston jäsenet sekä jumalanpalvelus- ja musiikkitoiminnan johtokunnan jäsenet.

Vuonna 1971 syntynyt Erkki Hannonen on toiminut Riihimäen seurakunnan B-kanttorina vuodesta 1999 alkaen ja Järvenpään seurakuntaopiston Kotimusiikkiviikon taiteellisena johtajana vuosina 2003–2006. Hannosella on kokemusta järjestötyöstä sekä muusta johtamisesta eri luottamustehtävissä.

Kuuma kesä ja pyöräily janotti leiriläisiä.

Pyöräillen leirillä!

Hyvinkään seurakunnan järjestämä pyöräleiri Usmituvalle pidettiin 31.7.–4.8.2006. Innokkaat pienet ja isommat pyöräilijät kokoontuivat aamuisin lähtöpaikalle kirkonmäelle ja niin matka alkoi kohti Usmitupaa. Iltapäivällä palattiin takaisin ja ilta kerättiin kotona voimia seuraavan päivän polkemiiseen.

Usmiin saavuttuamme nautimme maistuvan tulopalan ja sen jälkeen hiljennyimme tutkimaan rukoushelmien avulla kristityn matkaa kasteesta ylösnousemukseen yhtä helmeä kerrallaan päivittäin tutkien.

Päivän mittaan uimme, ulkoilimme, pelasimme, taiteilimme, retkeilimme, seikkailimme ja tietysti söimme maittavasti. Vieraanamme käynyt diakonias sihteeri **Tuija Mattila** antoi pohtimisen aihetta elämän todellisuuden kohtaamiseen.

Leirillämme vieraili myös ns. ”kutsumaton vieras”, joka kuumaa oloansa viilentämään oli ryöminyt Usmituvan alle ja sieltä liikkeen ja töminän häiritsemänä tuli pihamaalle ja meinasi joutua yhden innokkaan leiriläisen talleamaksi. Yhdessä sitä sitten pois hätistelimme ja kaulaansa korkealla heiluttaen tuo kyykäärme luikerteli pois metsän suojaan, eikä näyttänyt enää.

Mikäs oli polkiessa kauniissa säässä. Iltapäivän kuumuus meinasi välillä uuvuttaa ja kovaa urheiluhenkeä osoittaneet muutamat pojatkin taipuivat täyttämään juomapullonsa, vaikka lähtiessä olivatkin sitä mieltä, että ”me ei vedellä poljeta”.

Kiitos kaikille mukana olleille ja meitä eri tavoin avustaneille!

A-P Laakso

Nallevaari on samanikäinen äiti-Lainan kanssa, yhteisikä 178 vuotta.

Vanhukset virkistyivät leirillä

Seurakunnan vanhusten leirillä luvattiin tarjota virkistystä, hiljentymistä ja rattoisaa yhdessäoloa yksin asuville vanhuksille. Se lupaus piti.

Nallepäivä oli leppoisaa ja hauskaa. Nallekarhumuseosta **Armi Viitasaari** kertoi ilmeikkäästi ja suurella asiantuntemuksella Teddy-karhun ja Nalle Puhin elämän kiinnostavat taustat. Samalla leiriläiset saivat pajailia suloisia.

Ehkä kaikkein hauskin päivä oli se, kun saimme vieraaksi taiteilija **Pirkko ”Papu” Vakkilan**. Hän opetti meitä kädestä pitäen pastellimaalauksen saloihin. Leirikeskukseen kaunis, metsäinen maisema ja jykevät männyt olivat useiden teosten innoittajana.

Hiljentymistä

”Minä olen ihme, suuri ihme ja kiitan Sinua siitä.” Näin kehottivat meitä Hyvinkään seurakunnan diakonissat **Maria Kahra** ja **Pirkko Saarinen** sanomaan omalle peilikuvallamme. Kaunis ajatus, jonka avulla oppii hyväksymään itsensä sellaisena kun Jumalan silmien edessä on.

Meillä oli monia rauhallisia ja hartaita hetkiä leirikeskuksen pienessä juhlasalissa.

Leiripäivien aikana saimme kuulua yhteiseen joukkoon, jossa jokainen oli hyväksytty. Päivien lämmin henki ja muistot siitä, miten kauniisti vanhuksia kohdeltiin ja heidän kanssaan keskusteltiin, antaa uskoa hyvään vanhustenhoitoon.

Laina Kilpeläinen ja Pirkko Koivisto

Nuorten suosima Kuutsi oli Ristiretkellä

Noin kaksi- ja puolisataa nuorta osallistui Kuutsi- eli Kuutamoleiriin 18. – 20. elokuuta. Leiri pidettiin täällä kertaa Suomen Lähetysseuran leirikeskuksessa Päiväkummussa, Orivedellä. Seurakunnan suurimman vuosittaisen nuorten tapahtuman teemana oli Ristiretkellä, jolla pohjustettiin Hyvinkäällä kesällä 2007 järjestettäviä Lähetysjuhlia.

Leo Suonikolta kysyttiin, onko Kuutsilla ollut kivaa?

– On ollut, koska on saanut olla kavereiden kanssa ja saanut leikkiä leikkejä ja on ollut myös hengellistä tarjontaa, hän vastasi.

Kuutsi aloitti perinteisesti seurakunnan syksyn toiminnan. Nuorista vajaa kaksisataa on käynyt ripikoulunsa tänä vuonna. Toiset ovat jo kauemman seurakunnan toiminnassa mukana olleita.

Pohdiskelua kanavissa ja toimintaa työpajoissa

Yhteiset hetket järjestettiin suuressa teltassa. Siellä kuultiin Ristiretkellä-teemaan liittyviä Raamattuun pohjautuvia opetuksia, eli ruttujuttuja. Nuoret esitivät iltaohjelmaa, lisäksi kuunneltiin bändejä ja hiljennytettiin jumalanpalveluksiin. Kuutsilla esiintyi tänä vuonna kolme gospelbändiä: O.P.A.L., Eleos ja Kanava. Ne kaikki ovat Hyvinkäältä.

Teltan ulkopuolella järjestettiin erilaisia kanavia ja työpajoja. Kanavissa pohdittiin kaikkea maan ja taivaan väliltä. Aiheita oli kolmetoista aina lähetystyöstä, elämän iloista ja suruista, seurustelusta, tulevastamme omaan uskoon ja kuoleman jälkeiseen elämään. Työpajoissa taas puuhasteltiin muun muassa musiikin, kätten töiden, liikunnan ja letunpaiston parissa.

Hyvinkään miehet kirkolliskokouksen hommissa

Hyvinkään seurakunta on ollut jäsentensä **Pekka Kiutun** ja **Jouni Lätin** kautta yhtäjaksoisesti mukana kirkolliskokoustyöskentelyssä 1990-luvun alkupuolelta lähtien. Insinööri Pekka Kiuttu on tällä hetkellä kirkolliskokouksen ensimmäisenä varaedustajana ja Hyvinkään seurakunnan talousjohtaja Jouni Lätti kokouksen talousvaliokunnan sihteerinä.

– Olin varsinaisena kirkolliskokous-edustajana kolme nelivuotiskautta vuosina 1992–2004. Työskentelin kokouksen yleis- ja hallintovaliokunnissa. Valiokunnat käsittelevät ja valmistelevat asioita kirkolliskokouksen täysistuntoa varten. Minun kautenani käsiteltiin paitsi lukuisia rutiiniasioita, myös jumalanpalvelusuudistus, niin sanottu Porvoon julistus, keskustelu vanhurskauttamisesta, Katekismus-uudistus, paljon hiippakunta- ja edustaja-aloitteita, kirkon hallinnon uudistus ja hiippakuntajakko, Pekka Kiuttu sanoo.

Hän pitää valiokunnissa työskentelyä mielenkiintoisena. Niissä keskustellaan asiat seikkaperäisesti, tuotetaan mietintö ja tuodaan se täysistunnon ruodittavaksi.

– Mietintöjen pohjalta tehdään päätökset täysistunnoissa. Joskus syntyy kiperiä äänestyksiä. Mielestäni äänestysmenettely on joissakin tapauksissa raa-kaa, mutta ainoa keino saada päätös syntymään. Siksi täysistunnossa pitää olla valppaana puolustamassa kantaansa ennen kuin äänestys sinetöi enemmistön mielipiteen.

Jouni Lätti tekee töitä urakalla

Jouni Lätti on ollut kirkolliskokouksen talousvaliokunnan sihteerinä vuoden 2004 alusta lähtien. Talousvaliokunta käsittelee kirkkohallituksen esityksiä ja antaa niistä mietintönsä ennen kirkolliskokouksen päätöksiä.

– Minun tehtäväni on valmistella ja muokata talousvaliokunnan mietintöjä ja lausuntoja. Tyypillisiä asioita ovat kirkkohallituksen ja kirkon keskusrahaston talousarvio ja tilinpäätös. Se on keskeisin ja toistuva asia, Jouni Lätti sanoo.

Muita asioita ovat esimerkiksi seurakuntien avustusjärjestelmään liittyvät asiat sekä seurakuntien kirkollisveroon ja yhteisövero-osuuteen liittyvät asiat.

– Seurakuntien kannalta merkittävä kysymys oli kirkon yhteisövero-osuuden seurakuntien välisten jako-osuuksien muutos, joka otettiin käyttöön tämän vuoden alussa. Aikaisemmin seurakunnat saivat yhteisöveron samassa suhteessa

Kirkolliskokouksen kevätistuntokaudella toukokuussa varapaikka tuli Pekka Kiutulle (oik.). Jouni Lätti toimii talousvaliokunnan sihteerinä.

sa kuin kunnat.

Tämän vuoden alusta puolet seurakuntien yhteisövero-osuudesta jaetaan kuntien asukasluvun suhteessa ja puolet vanhan jakoperusteen mukaan.

– Uusi menettely tasoiittaa yhteisövero- ja osuutta seurakuntien kesken. Jakoperusteiden muutos vaikutti Hyvinkään seurakunnan kohdalla siten, että me voitimme lievästi. Nettotuotto oli noin 40 000 euroa.

Talousvaliokunnassa käsitellään myös Kirkon eläkelaitosta ja työmarkkinatalaita koskevia asioita. Seurakunnissa on työssä vuosittain noin 21 000 henkeä, kun mukaan otetaan myös kau-

sityöntekijät.

– Talousvaliokunnalla on kiireisin työvaihe kirkolliskokouksen aikana. Kokoonnumme täysistuntojen välissä ja iltaisin.

Välillä Jouni Lätti työajat viruvat pitkälle iltaan ja yöhön. Valiokunnan kokous voi päättyä esimerkiksi klo 20 ja seuraavaan mietintöversion tulee olla jakelussa heti seuraavana aamuna. Työ on urakkaluonteista.

– Kun edustajat menevät illalla saunaan, sihteerin on mentävä työhön.

Teksti ja kuva Seppo Ylönen

Kirkolliskokous lyhyesti

- Kirkolliskokous on Suomen evankelisluterilaisen kirkon ylin päättävä toimielin.

- Se käsittelee kirkon oppia ja työtä sekä kirkon lainsäädäntöä, hallintoa ja taloutta koskevia asioita.

- Kokous pidetään viiden päivän jaksosoina kaksi kertaa vuodessa, touko- ja marraskuussa.

- Kirkon edustajina kirkolliskokouksessa ovat mukana hiippakuntien piispat, kenttäpiispa sekä yhdeksänkymmentäkuusi valittua edustajaa, joista kolmekymmentäkaksi pappia ja kuusikymmentäneljä maallikkoa, saamelaiskäräjien valitsema saamelainen edustaja ja valtioneuvoston edustaja.

Naiset purjehduksella Kotkan saaristossa

Kotkan satamassa on kaksimastoinen puupurjelaiva nimeltään Vivan. Hyvinkään seurakunta piti tänä kesänä laivalla kolmannen purjehdusrippikoulunsa. Juhannusta edeltäneeksi viikonlopuksi seurakunta vuokrasi laivan kolmihenkisine miehistöineen naisten purjehdusta varten.

Purjehdus osui mitä aurinkoisimpaan viikonloppuun. Toisena yönä ei edes viritetty pressua laivan kannella nukkuneiden suojaksi, sillä taivas oli illalla täysin pilvetön. Osa naisista nukkui kannella, joku rantakalliollakin, ja osa vuoteilla laivan sisällä. Omaa hyttä Vivanilla ei ole kellekään, mutta paikka löytyi kaikille.

Purjehduksen osallistujat eivät etukäteen tunteneet toisiaan. Pienessä laivassa ei silti kauan kestänyt, kun joka reunalta jo kuului hyväntuulista juttelua. Käsitellyiksi tulivat reseptit ja niksit, mutta myös ylenmääräinen tunnollisuus ja siihen liittyvä syllisyys, pätkätyöt, omaishoitajuus ja monet muut aiheet.

Purjelaivasanasto ja laivan työt tuli-

vat vähitellen tutummiksi, sillä purjeiden nostaminen ja laskeminen tapahtuivat naisvoimin. Miehistön apuna oltiin myös rantauduttaessa ja rannasta irtauduttaessa, ja ruorissakin oli nainen lähes koko matkan ajan. Lempeä merituuli puhalsi arjen huolet mielistä. Kellot ja kännykät olivat vailla käyttöä, eikä kotitöitä tarvinnut tehdä. Saariston upea luonto kalliioineen ja auringonlaskuineen oli kauneimmillaan. Luojan työt puhuttelivat päivin öin. Hartauksissa hiljennytettiin yhdessä, välillä soivat hengelliset laulut kitaran säestyksellä, ja sunnuntai-aamuna vietettiin rantakalliolla messu.

Vivan pysähtyi viikonloppuun aikana kolmeen saareen. Kahdessa niistä, Tammiössä ja Ulko-Tammiossa, oli aikaa kierrellä. Tammion kylää matkalaisille esitteli paikallinen opas. Ulko-Tammion nähtävyyksiä olivat lintu- ja näköalatorni sekä

asevarastoksi kaivettu tunneliluola.

Koska usein on vaikea muistaa, mistä jonkun vastaantulijan kasvot ovat tutut, niin purjehtijat sopivat tunnussanaksi laivatermin naakeli. Jos tätä sanaa hokeva nainen katsoo Hyvinkäällä toista naista pitkään, niin hän siis vain kokeilee, onko toinenkin ollut Vivanilla.

Laura Maria Latikka

Antti Virnavirta ja Irina Pulkka eläytyivät vahvasti rooleihinsa Fundamentalisti-näytelmässä.

Vapaamielisyyden ja fanaattisuuden välissä

Fundamentalisti – ruma sana! Fundamentalisteiksi olemme oppineet kutsumaan jonkin uskonnon tai ideologian ääriedustajia, fanaattista yhden asian ihmisiä. He ovat oman totuutensa torvia, keinoja kaihtamattomia, terroriin taipuvaisia. Sellaisia haluamme karttaa.

Sain olla seuraamassa Helsingissä, teatteri Jurkan pienessä huoneteatterissa, Fundamentalismi-näytelmän yhtä viimeisintä esitystä. Paitsi pääkaupungissa näytelmä on ollut kiertueella ainakin Tampereella, ja veikkaisin että esitys jossakin vielä palaa ohjelmistoon.

"Tosi fiktiota"

Teatterin eteisessä käteen annetaan käsiohjelma, joka muistuttaa kovasti traktaattia, lehtistä, jollaisia joskus ojennellaan kadulla. Katsomo on tupaten täynnä. Televisiosta tuttu näyttelijä **Antti Virnavirta** toivottelee leppoisalla juttelulla katsojat tervetulleiksi. Kuin huomaamatta liu'utaan aiheeseen: "Olen kutsunut teidät tänne kertoakseni, miksi erosin papin virasta..." Väliajalla joku kyselee: "Onko tuo mies todella ollut pappi; menin aivan hämmennyksiin!" Traktaattiesite kuvaa näytelmää "tosi fiktioksi".

Näyttelijät ovat puolen vuoden esitysten myötä hioutuneet viiltävän syvälle sisään rooleihinsa. Virnavirta on virastaan vieraantunut, myös avioeroa työstävä radikaalipappi Markus Hietala, **Irina Pulkka** kuvitteellis-

Teatteri

Juha Jokela: FUNDAMENTALISTI
Teatteri Jurkka
Käsikirjoitus ja ohjaus Juha Jokela,
rooleissa Antti Virnavirta ja
Irina Pulkka

sa Sana elää -seurakunnassa uskoon tullut Heidi, pienyhteisön johtajan vaimoksi sittemmin ajautunut. Liberaalin kohupapin (vrt. pastori Kylliäinen tai piispa Spong) ja äärikarismaattisen naisen välinen henkinen kiulu ei voisi olla suurempi.

Stereotypia murenee

Kaksikko tapaa toisensa kahdenkymmenen vuoden tauon jälkeen. Takana on mm. yhteinen rippikoululeiri, josta molemmilla on kiipeitä muistoja. Kohtaaminen avaa haavoja, mutta vie myös ristiriitaiseen kohti-irti -kamppailuun. Heidän tavoite on palauttaa Markus oikeaan uskoon, Markuksen avartaa Heidin näkökenttää, kiskaista irti silmälaput. Keskustelu ylösnousemuksen historiallisuudesta on juuri sellaista, jota ääripäiden välillä todella jatkuvasti käydään. Kiihkeään ajatusvaihtoon sisältyy taitavaa komiikkaa.

Varsinkin Pulkkan tulkitsema Heidi tuntuu pitkään turhan stereotyyppiseltä lahkolaiselta. Virnavirta puolestaan vetäessään postmodernin, monitotuusaisuutta markkinoivan miehen roolia, on jäädy omalla tahollaan karikatyyriksi. Näytelmän edetessä kuitenkin kummankin osapuolen katsomusten pohja murenee. Intensiteetti kasvaa; aitoa ihmistä yhä hauraammaksi käyvien kulissien

takaa haetaan vimmaisesti. Mies ja nainen löytävät lopulta toisensa vuoteesta, mutta samalla särkyvät. Heidi päätyy psykoosiin ja mielisairaalaan, jossa kaksikko kohtaa toisensa viimeisen kerran.

Minussako pieni fundamentalisti?

Näytelmä pani ajatukset liikkeelle. Käsikirjoittaja-ohjaaja on esitteen mukaan itse tullut uskoon ja kasvanut tiiviissä ja selvät rajat luoneessa uskoyhteisössä. Eli mukana on pesän selvittelyn ja irtioton makua. Yhtäältä nähty kurotti kohti: herätysliiketyksissä kasvaneelle ja toimivalle löytyi yhtä ja toista tuttua fundamentalistin hahmosta. Mutta samalla vahvistui näkemys: ei kaikkinielävä, hyvää tarkoittava suvaitsevuuden uskonto-kaan ole mikään vaihtoehto. Elämän kiinto-

pisteen täytyy löytyä oman itsen ulkopuolelta.

Fundamentalistin leimaa on alettu jaella suomalaisessa kontekstissa sellaisille, jotka yhä pitävät Raamattua elämän ja opin ohjenuorana. Heitä verrataan kärkkäästi koraa-nin tiukan linjan seuraajien hengenheimolaisiin. Niin voikin joskus olla. Mutta jos otetaan sana fundamentum alkuperäiseen käyttöönsä: perusteisiin pureutumisenä ja tukeutumisenä, ajattelen, että sellainen ei ole huono valinta. Raamattu ei ole eikä sitä tule käyttää lyömäaseena, mutta kuitenkin siinä itsessään on edelleen voima, dynamis, joka erottaa ja yhdistää. Sen todesta ottamisesta, sen sanomasta avautuu raitis väylä "vapaamielisyyden" ja fanaattisuuden välille.

Teksti Reijo Huuskonen
Kuvat Yehia Eweis

Hyvinkään Kirkkokuorolla juhlavuosi

Laulun juhlaa 90 vuotta

Vuonna 1916 perustettu Hyvinkään Kirkkokuoro syntyi ennen kuin paikkakunnalla oli edes virallista itsenäistä seurakuntaa. Kuoron nimi vaihdettiin vuoden 1992 alusta lukien Hyvinkään Kirkon Kamarikuoroksi. Kuoron syyskokouksessa 27.9. on päätetty jälleen ottaa käyttöön kuoron alkuperäinen nimi, Hyvinkään Kirkkokuoro.

Kuoron 90-vuotisen laulutaipaleen juhlistamiseksi kuoron juhlavuosi aloitettiin järjestämällä kutsuvieraille juhla-vastaanotto 3. syyskuuta Betaniassa. Juhlassa julkaistiin kuoron historiikki vuosilta 1916–2006 sekä kuoron nykyisen puheenjohtajan **Asko Rauramon** suunnittelema kuoron pöytästandaari. Hän liittyi kuoroon vuonna 1979.

– Täytyy sanoa, että minulla on elävänä mielessä velipöika **Markku Rauramo**, joka sai houkuteltua minut kuoroon. Kanttori **Teuvo Leutonen** oli pianon ääressä, kun lauloin koelaulun. Minulla oli kuorossa käymisessä muutama väli-vuosi, mutta löysin siihen tieni uudestaan. Yli kaksikymmentä vuotta kuoron riveissä on ollut Asko Rauramolle antoisaa aikaa. Hänestä kuoron johtajan ote on tärkeä. Siitä riippuu, miten kuorossa viihtyy.

Juhlanäyttely

Villan Voimalassa oli 4.–10.9. kuoron nykyistä toimintaa ja menneitä vuosia esitellyt näyttely, jonka esillepanon oli suunnitellut kuoron oma laulaja ja kuvataiteilija **Pirkko Vakkila**. Näyttelyn kokoaminen on ollut kuorolle suurponnistus. Aloittaessa lähes kaksi vuotta sitten ei ollut olemassa juuri mitään esille pantavaa. Lopputuloksena on kuitenkin, nykyisen-

kin toiminnan osalta, taatusti arvokasta aineistoa kunhan aika kuluu. Näyttelyn tarkoituksena on tuoda myös esille miten merkittävä toimija kirkkokuoro on paikkakunnalla ollut ja on edelleen.

Kuoro haluaa kiittää kaikkia jotka ovat lahjoittaneet aineistoa käyttöön. Myös näyttelyn avajaisissa saatiin arvokas lahjoitus, kun vuodesta 1972 lähtien kolmekymmentä vuotta kuoroa johtanut kanttori **Teuvo Leutonen** luovutti kuoron käyttöön kokoamansa leikekirjan.

– Leikekirjassa on dokumentteja niistä paikoista, joissa kuoro on esiintynyt. Matkoilta on tehty myös lähivuosien aikana videoita. C-kaseteille on äänitetty Armas Maasalon Jouluoratorio vuodelta 1983. Kuoro esiintyy siinä Hyvinkään orkesterin kanssa, hän sanoi.

– Kuorosta on jäänyt minulle miellyttävät muistot. Kuorotoiminta on ollut palkitsevaa. Sitä aina ihmettelen, miten kuorolaiset jaksavat laulaa.

Kuoron nykyinen johtaja **Heikki Hinssa** sanoi, että näyttely on ennen kaikkea pohjatyötä satavuotishistoriikka varten. Materiaalia on ollut niukalti ja määrää on saatu nyt jonkin verran kasvatettua. Historiatietoutta ei kuitenkaan edelleenkään ole mitenkään kattavasti, joten jos jotakin kuoroon liittyvää esineistöä tai muistitietoa löytyy, niin toivomme että se saatettaisiin meille käyttöön tai ainakin kopioitavaksi.

Näyttelyyn on mahdollista tutustua vielä 26.11.–3.12. Hyvinkään kirkossa. Näyttelyssä on esillä myös laulajamatrikeli eli lista kuorossa laulaneista ihmisistä. Erityisesti tiedot vuosilta 1916–1937 ovat hatarimpia, joten tervetuloa täydentämään tietoja mikäli tiedät keitä tuolloin kuorossa lauloi. Tunnistamista vaativat myös monet valokuvat joita kuorolai-

Kuoroa johtaa tällä hetkellä Heikki Hinssa (vas.) ja puheenjohtajana toimii Asko Rauramo. Teuvo Leutonen johti kuoroa kolmekymmentä vuotta.

set ovat ottaneet esiintymismatkoilla. Näyttelyn avajaispäivänä 26.11. kuoro esittää kirkossa Mozartin Requiem in D minorin ja Forssan Kamarikuoron kanssa.

Kuoro kaipaa laulavia miehiä

– Kuorossamme on tällä hetkellä noin 25 aktiivilaulajaa. Kuoromme toimii esilauluryhmänä jumalanpalveluksissa ja ylläpitää kirkkomusiikin harrastamiseen seurakunnassa. Esiintymisiä on ollut paljon, ja ohjelmistossa on musiikkia laidojen tarpeeseen. Vuosittain käydään yleensä vähintään yksi tointimatka joka usein suuntautuu ulkomaille.

Hyvinkään Kirkkokuoro iloitsee juhlavuodesta.

taista ohjausta omassa äänenkäytössään ammattilaisen ohjauksessa. Kuorosta kiinnostuneet voivat kysellä lisää numerosta 0400 538 209 tai sähköpostilla heikki.hinssa@evl.fi.

Hyvinkään Kirkkokuoro syntyi Betaniassa

Oli vuosi 1916, kun Hyvinkään väliaikaisen seurakunnan pastori Ville Laurila ja kanttori Sipi Kumpula kutsuivat koolle Hyvinkään Kirkkokuoron perustavan kokouksen. Kokouspaikaksi valittiin 5. elokuuta rukoushuone Betania, joka on edelleen varsinkin nuorisotoimen ahkerassa käytössä. Perustamiskokouksessa olivat lisäksi läsnä rouva **Aune Laurila, Alma ja Heikki Penttilä, Ellen Nokkala, Olga Sten, Lahja Tamminen, Elsa Tiitinen ja Allan Lindström.**

– Kuoro lauloi kirkossa ensimmäisen kerran tuomiosunnuntaina 26. marraskuuta ja sai aivan suurenmoisen vastaanoton. Eräs mukana ollut kirkkovieras totesi, että ”Taivas on tullut meitä lähelle. Mahtaako-han sielläkään olla ihanampaa kuultavaa”, kertoi kuorolainen **Jaakko Uronen** histo-

riakatsauksessaan Betanian kutsuvierastilaisuudessa.

Kanttori Sipi Kumpulan johtaman kuoron ensimmäinen esittämä laulu oli Hengellisen laulukirjan laulu 2: ”Oi riemu, kun saan mennä Jumalan temppeliin, porteista Herran käydä sisälle pyhyiksiin...”. Tämän historiallisen laulun kuoro lauloi myös juhlavastaanotollaan sekä näyttelyn avajaisissa Villan Voimalassa. Kirkkokuorossa oli 1930-luvulla jopa seitsemänkymmentä laulajaa.

Kuoron pidempiaikaisina johtajina ovat olleet Sipi Kumpulan (1916–1921) jälkeen Kalle Mäkinen (1921–1944), Kalle Soini (1945–1963), Matti Heroja (1962–1966), Vilho Pietarinen (1966–1969), Jorma Savolainen (1969–1971), Teuvo Leutonen (1972–2002) ja tällä hetkellä kuoroa johtava Heikki Hinssa (2002–). Muita kuoron johtajia matkan varrella ovat olleet muun muassa opettaja Heikki Penttilä, kanttorit Tauno Sihvonen, Eero Koivisto, Reijo Pajamo ja Markku Ketola sekä ylioppilas Matti Perttula.

Teksti ja kuvat Seppo Ylönen

Hyvinkään seurakunnan KUOROT SYKSYLLÄ 2006

Pienten kuoro ”Laulunaperot” (3 - 6-vuotiaille) tiistaisin klo 17 - 17.40 Vanhassa pappilassa (*Pappilankatu 14*).

Tyttökuoro ”Sävelkeijut” (6 - 12-vuotiaille) tiistaisin klo 17.45 - 18.30 Vanhassa pappilassa (*Pappilankatu 14*).

Poikakuoro ”Rytmiritarit” (6 - 12-vuotiaille) tiistaisin klo 18.30 - 19.15 Vanhassa pappilassa (*Pappilankatu 14*).

Pienten kuorosta, Tyttökuorosta ja Poikakuorosta tiedustelut kanttori Marjut Sipakko, p. 0400 294 302.

Nuorten kuoro (yli 12-vuotiaille) torstaisin klo 17 - 18.30 seurakuntakeskuksessa (*Hämeenkatu 16*).

Tuomaskuoro perjantaisin klo 18 - 20 Vanhassa kirkossa (*Uudenmaankatu 13*).

Tiedustelut Nuorten kuorosta ja Tuomaskuorosta musiikkityöntekijä Helena Lehtinen, p. 040 844 7126.

Kirkon Kamarikuoro torstaisin klo 18 - 21 seurakuntakeskuksessa (*Hämeenkatu 16*). Tiedustelut kanttori Heikki Hinssa, p. 0400 538 209.

Oratoriokuoro maanantaisin klo 18.30 - 21 seurakuntakeskuksessa (*Hämeenkatu 16*) Tiedustelut kanttori Matti Heroja, p. 0400 489 030.

Vehkojan kuoro keskiviikkoisin klo 18. - 20 Vehkojan seurakuntakeskuksessa (*Yli-Anttilantie 3*). Tiedustelut vs. kanttori Riikka Pyylampi, p. 0400 654 219.

Seniorikuoro perjantaisin klo 10.30 - 12 Mummon kammarissa (*Helenenkatu 34 D*). Tiedustelut Charlotta Kivistö, p. 040 721 8017.

ä, Tuomiosun-

on tehtävänä on mahdollisuutta erilaisissa ta-

Kuoro on ollut läpi historiansa hyvin aktiivinen ja esiintyy nykyisin vuodessa noin 35 kertaa. Keskimääräinen suomalainen kirkkokuoro muuten esiintyy vain noin kahdeksan kertaa vuodessa, Heikki Hinssa jatkoi.

Juhlavuotensa innoittamana kuoro on myös pitkistä aikaa tilannut uutta musiikkia. Suomalaisen kirkkomusiikinkin merkkitapaukseksi nousee varmasti **Ahti Kuorikoskelta** tilatun uuden kolmiosaisen kuorokantaatin kantaesitys kuoron omassa konsertissa valtakunnallisilla lähetysjuhlilla ensi kesänä 8.6.

Kuoroon on liittynyt uusia laulajia, mutta erityisesti tenoreita kaivataan kipeästi. Nyt kuorossa on viisi bassoa ja kaksi tenoria, kun molempia saisi olla vähintään kuusi.

– Kuorossamme pidetään tärkeänä sitä, että kuorolainen on innostunut musiikista ja laulamisesta sekä on valmis oppimaan lisää. Meillä toimii kuorossa mm. suosittu oma laulukoulu, jossa jokainen kuorolainen saa henkilöko-

”Pidä huolta itsestä ja niistä jotka kärsii...”

Lapsen suusta kuulee totuuden, niinhän sanotaan. Sain kerran käsiini 10 käskyä lasten suusta kuulutuina -tekstin. Olen autuaasti jo unohtanut muut 9 käskyä, mutta kuusivuotiaan Robinin selitys ensimmäisestä käskystä on syöpynt huikana mieleeni: ”Rakasta Jumalaa tosi paljon, vaikka se on vaikeaa eikä häntä näy vaikka huutaisi ”Tule esiin!” Tässä lausutaan mielestäni jotakin hyvin olennaista meidän jumalasuhteestamme.

Jumala pitää kyllä meistä huolta, pitäähän hän taivaan linnuistakin. Sen osaamme Raamatusta lukea. Jumala on olemassa ja vaikuttaa tässä maailmassa ilman, että me edes osaisimme tuon huolenpidon määrääkään mitata. Mutta entä miten me osaisimme aina ja kaikkialla rakastaa Jumalaa ja luottaa hänen armahtavaan ja laupiaaseen suhtautumiseensa?

Pikku-Robinin sanat kertovat meille Jumalan rakastamisen vaikeudesta. Syntiselle on haasteellista rakastaa täydellistä. Syntinen unohtaa, vähättelee, etsii ja ihmettelee. Tekee virheitä, luopuu, epäilee. Syntinen ajattelee, että Jumala on tahallaan häneltä piiloutunut. Syntinen huutaa malttamattomana omaa tarvettaan ”Tule esiin! Missä olet Jumala? Minä tarvitsen sinua nyt. Todista itsesi!” Jumala on aina olemassa, mutta miksi toisinaan koemme valtavaa tyhjyyttä ja joudumme etsikkoajien pyörteisiin?

Jumala lupaa pitää syntisestä huolta. Hän ei rakasta syntiä vaan vihaa sitä, mutta rakastaa kaikista voimastaan syntistä. Jumalaan turvaava syntinen saa avun, rauhankin. Varmuudella hän saa anteeksi ja hänet armahdetaan. Jumala pitää syntisestä huolta, vaikkei tämä sitä aina huomaisikaan. Ikään kuin salaa, takapiruna, jos tällainen ajatusleikki sallitaan.

Jeesus opettaa, että jos uskomme Jumalaan, ei meidän tarvitse kantaa murhetta kaikesta mahdollisesta. Taivaallinen Isä pitää hänestä huolen ja auttaa häntä etsimään sitä, mikä on tärkeintä: Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan. Näin ollen voimme keskittää tarmomme toisten ihmisten hyvinvoinnin edistämiseksi. Jumala vapauttaa meidät tekemään hyvää lähimmäisillemme. Vaikkemme Robinin tavoin voi fyysisesti nähdä Jumalaa, näemme kuitenkin lähimmäisemme ja hänen hätänsä. Tuon hädän lievittämisessä on meille Jumalan rakastamisen alku.

Heidi Kajander-Maavuori

Syksyn tultua seurakunnan toiminnat ovat käynnistyneet ja monenlaiset piirit kokoontuvat. Lähetystyön saralla alkoi yhdeksän kuukauden ”raskausaika” eli valmistautuminen Suomen Lähetysseuran vuosijuhlien järjestämiseen 8–10.6.2007 Hyvinkäällä. Suomen Lähetysseuran valtakunnalliset lähetysjuhlat sisältävät raamattuopetusta, draamaa, musiikkia, tietoa lähettyksen ajankohtaisista tapahtumista ja vuosikokouksen, jonka ympärille lähetysjuhlat ovat muotoutuneet vuodesta 1859 alkaen.

– Itse asiassa valmistelut alkoivat jo reilu vuosi sitten, mutta nyt on koittanut kaikkein kovimman aherruksen aika Lähetysseuralle ja koko seurakunnalle, lähetys sihteeri **Antti Pohjanraito** toteaa.

– Työntekijöiden osuuden lisäksi tarvitaan myös suuri joukko vapaaehtoisia erilaisiin palvelutehtäviin. Hyvinkään seurakunnalla on hyvä maine toimivana lähetysseurakuntana ja yritämme tietysti osoittautua tuon maineen veroiseksi.

Antti Pohjanraito kantaa huolta siitä, kuinka hyvin Hyvinkäällä tunnetaan Suomen Lähetysseuraa. Hän viittaa Lähetysseuran Ilo-lehdessä olleeseen luonnehdintaan seuran toimintafilosofiasta:

”Suomen Lähetysseura tekee käytännön työtä ihmisarvoisen elämän puolesta. Se toimii kristillisen uskon levittämiseksi ja juurtumiseksi eri puolilla maailmaa. Lähetysseura tarjoaa yksityisille ihmisille ja seurakunnille kanavan toimia rakkauden, uskon ja toivon lisääntymiseksi maailmassa. Se on kanava tukea kristillisten yhteisöjen ja vähemmistönä toimivien kirkkojen syntymistä ja vahvistumista.

Lähetysseura toimii ulkomailla paikallisten yhteistyökirkkojen kanssa. Se tukee niiden julistus- ja diakoniatyötä. Lähetystyöntekijät toimivat paikallisen kirkon johdon alaisuudessa. Lähetysseura etsii eniten avun tarpeessa olevia. Se hakeutuu uusien ihmisten ja ryhmien keskuuteen sekä yhteyksiin, joissa kristillinen todistus sanoin ja teoin puuttuu.

Lähetysseura on yksi suurimmista suomalaisista kehitysyhteistyötä tekevästä

Hyvinkään seurakunnan edustajille luovutettiin kesäkuussa Jyväskylässä Lähetysjuhlien kiertävä juhlaa. Pertti Niiranen (vas.), Pekka Laine ja Tauno Tuominen vastaanottamassa laattaa.

järjestöistä. Se on Suomen evankelisluterilaisen kirkon lähetysjärjestö, joka perustettiin vuonna 1859. Toimintaa on yli 20 maassa, ulkomaalaisessa työssä on noin 240 eri ammattialojen työntekijää.”

Pohjanraidon mukaan Hyvinkään seurakunnalla on Lähetysseuran kanssa viisi nimikkosopimusta. Nimikkolähettejä on Etiopiassa, Ranskassa, Tansaniassa ja Venäjällä. Lähetit työskentelevät AIDS-orpojen parissa, maahanmuuttajatyössä, yliopiston opetustyössä ja Suomen sukukansojen parissa.

– Näin seurakunta saa heidän kanssaan olla toteuttamassa Jeesuksen Kristuksen antamaa kaste- ja lähetyskäskyä ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opetakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kansanne kaikki päivät maailman loppuun asti” (Matt. 28: 19, 20).

Lähetys sihteeri Antti Pohjanraito esittää vetoituksen seurakuntalaisille tulla mukaan seurakunnan lähetystyöhön, palvelemaan omilla lahjoillaan Jumalaa ja Vapahtajaa.

– Kaipaamme aivan erityisesti vapaaehtoisia Lähetysseuran vuosijuhlien valmisteluihin. Juhlille tulee noin 15 000 juhluviera. Väkeä tarvitaan mm. lavanrakennukseen, liikenteenohjaamiseen, majoitukseen, ruuan jakelu ja -tarjoilutehtäviin, ensiapuun ja sielunhoitoon. Lähde rohkeasti mukaan, yhdessä voimme valmistaa hyvät lähetysjuhlat Hyvinkäälle.

Lähetysjuhlien palvelutehtävistä voi tiedustella juhlien pääsihteeriltä **Tauno Tuomiselta** p. 040 547 9622 tai lähetys sihteeri Antti Pohjanraidolta p. 040 757 1973.

Teksti: Kirkonmäeltä-lehden toimitus/Antti Pohjanraito

Punainen Sulka 2006

Kampanja Lasten ja nuorten paremman elämän puolesta

Suomen Lions Club -yhdistyksillä on menossa valtakunnallinen hyväntekeväisyyskampanja Punainen Sulka 2006. Tavoitteena on kerätä euro/kansalainen eli yhteensä 5 miljoonaa euroa lasten ja nuorten hyväksi. Klubit voivat anoa 40 prosenttia keräämästään tuotosta takaisin käytettäväksi paikallisesti.

Hyvinkään Lions Club järjestää Hyvinkään kirkossa Philomela-naiskuoron ”Tuulen teitä” -konsertin 17. lokakuuta klo 19. Philomela on helsinkiläinen noin 40 naisen kuoro, joka on perustettu vuonna 1984. Kuoroa johtaa **Marjukka Riihimäki**. Kuoro on konsertoinut Euroopan maiden lisäksi Argentiinassa, Brasiliassa, Japanissa, Kanadassa, Kuubassa ja Yhdysvalloissa.

Hyvinkään kirkossa Philomelan konserttiohjelmisto kootaan teoksista, joita yhdistää rauhallinen ja kuulas, toisinaan surullinen tai haikeakin tunnelma Muutamissa kappaleissa säveltäjät ovat perinteitä kunnioittaen yhdistäneet kansanperinteen elementtejä kirkkomusiikkiin, mikä tuo tuttuihin teemoihin uuden ja puhuttelevan ulottuvuuden. Konsertin ohjelma maksaa 12 euroa ja se sisältää kahvit kirkon yläsalissa klo 18–18.45.

Hyvinkäällä konsertoiva Philomela-kuoro on menestynyt kotimaisissa ja kansainvälisissä kuorokilpailuissa.

Pietarista kotoisin olevat juutalaiset virkistyivät Suomen kesässä.

Venäjänsä juutalaiset löysivät Messiaan Hyvinkäällä

Hyvinkäällä sijaitsevassa Lähteenmäen lomakodissa Palvantiellä, jonka emäntänä toimii **Hanna Peuhu**, oli heinäkuussa hyvin mielenkiintoisia vieraita. Kolmen viikon ajan lomakodin täyttivät Pietarin alueen juutalaiset. Noin 12 hengen ryhmät vaihtuivat viikon välein ja yhteensä heinäkuun aikana lomakodissa vieraili 36 venäjänjuutalaista virkistytymässä ja opiskelemassa Raamattua. Tämä evankelioimisprojekti toteutettiin yhteistyössä yleiskristillisen medialähetystalon IRR-TV:n ja Hyvinkäällä toimivan Israel-piirin kanssa. Hyvinkään seurakunnan lähetys sihteeri **Antti Pohjanraito** sekä Hyvinkään seurakunnan entinen pastori **Pekka Lyyrinen** vierailivat myös leireillä rohkaisten juutalaisia evankeliumin sanomalla.

Sapattiatieria juutalaiseen tapaan

Leirillä olleilla juutalaisilla oli ennestään vain vähän kosketusta kristittyihin, ja aina uuden ryhmän saavuttua he olivatkin aluksi hiukan varautuneita. Mutta jo muutaman päivän oleskelun jälkeen heidän sydämensä avautui Jumalan rakkaudelle ja leirin loppupuolella monet heistä halusivat ottaa vastaan Jeesuksen elämänsä omana Messiaanaan.

Erilaisen toiminnan ja retkien lomassa leiriläiset kuuntelivat raamatunopetusta, jota heille tarjosivat mm IRR-TV:n työntekijät **Vladimir Karttunen** ja **Andrei Evert**. Perjantaisin järjestettiin ulkona kauniissa kesäisessä pihassa juhlatapattiatieria, johon

Sapatin alkuun kuuluu kynttilöiden sytytys.

osallistui myös hyvinkääläisiä Israel-työntekijöitä eri seurakunnista. Sapattiatieriat alkoivat rukouksella ja sapattikynttilöiden sytyttämisellä, jota seurasi leivän ja viinin siunaaminen. Juhlaan kuului myös paljon heprealaista hengellistä musiikkia ja israelilaisia kansantansseja.

Oman varjonsa leiritoimintaan loivat heinäkuussa Pohjois-Israelin ja Libanonin väliset sotatoimet. Monilla Pietarin juutalaisilla oli sotatoimialueella Israelissa lapsia tai muita läheisiä, joista he olivat huolissaan.

Arvokkaita kokemuksia

Juutalaiset tulivat hyvin erilaisista taustoista. Mukana oli nuoria yliopisto-opiskelijoita, taiteilijoita, tiedealan edustajia, opettajia, eläkeläisiä jne. Haastattelimme muutamia leirillä olleita henkilöitä, ja he kertoivat kokemuksistaan näin:

Lisa: "Olemme saaneet kokea yhteyttä Jumalan kanssa. Kaikki ihmiset ympärillämme vuosivat rakkautta. Ja meidän ryhmässämme tapahtui sellainen vastareaktio, että halusimme auttaa kaikkia. Siemen on pudonnut otolliseen maaperään, ja Jumala antaa kasvun."

Alina: "Tämä leiri on ollut mittaamattoman arvokas, se on auttanut nuoria ottamaan askelia oikeaan suuntaan, tekemään valintoja. Sillä joka päivähän me teemme valintoja, jotka antavat suunnan tulevaisuudelle."

Katja: "Olen saanut paljon tietoa uskonosta ja Jeesuksesta. Olen iloinen, että olin juuri tässä paikassa tähän aikaan. Tunteeni ovat hyvin voimakkaita. Minussa on herännyt rakkaus Jumalaan ja halu päästä lähemmäksi Häntä. Mahtavaa, että tämä tapahtui Suomessa."

Sergei: "Tänne on kokoontunut sellaisia ihmisiä, joilla on avoin sydän. Ei ole ollut mitään kielteistä tai ärsyttävää. Viikossa olen kokenut yhtä paljon kuin koko elämäni aikana. Olemme täällä yrittäneet ymmärtää Jumalaa ja tulla lähemmäksi Häntä. Haluan kulkea Kristuksen kanssa loppuelämäni."

Olemme kiitollisia Jumalalle, että saimme Hyvinkäällä mahdollisuuden kertoa venäjän juutalaisille Jumalan rakkaudesta. Leiri ei

olisi kuitenkaan onnistunut ilman monia hyvinkääläisiä vapaaehtoisia, jotka olivat mukana erilaisissa käytännön toimitissa. Sydämellinen kiitos kaikille teille, jotka tulitte omien lomienne ohessa auttamaan keittiössä, siivouksessa, jäte- ja pyykkihuollossa ja monissa, monissa muissa toimitissa! Palkitkoon Israelin Jumala vaivannäköne moninkertaisesti!

Pirjo Karttunen

"Hora" on tunnettu israelilainen kansantanssi.

Komisario Sami Hätönen on ollut Hyvinkään poliisin palveluksessa helmikuusta 1999 lähtien. Syntyperäisenä hyvinkääläisenä hän tuntee Hyvinkään ja sen asukkaat hyvin.

Kansalaisten alkoholinkäyttö teettää poliisilla töitä

– Alkoholilla on vaikuttavana tekijänä monessa asiassa, joihin poliisi joutuu puuttumaan. Ilman alkoholia poliisilla olisi paljon vähemmän hommia, sanoo komisario Sami Hätönen. Hänellä on syntyperäisenä hyvinkääläisenä tietynlaista perspektiiviä kaupungin asioihin. Ihmiset ovat tulleet tutuiksi vuosien aikana.

Opiskeltuaan vuoden 1997 alusta lähtien työjaksolla terästyssä poliisikoulussa hän tuli Hyvinkään poliisin palvelukseen helmikuussa 1999. Hänelle on kertynyt kokemusta esimerkiksi lähipoliisin työstä sekä polkupyörä- ja koirapartioista.

– Viimeiset vuodet olin kenttäjohtaja. Nyt olen päivittäisrikostutkinnan johtajana ja liikenneturvallisuuskeskuksen johtajana, joka tarkoittaa automaattista liikenteenvalvontaa. Olen komisario Pekka Laineen apuna kenttätoiminnan johtajana.

Poliisi joutuu selvittämään meidän kansalaisten asioita virkansa puolesta, mutta valitettavasti lähes aina sieltä ikävältä puolelta. Viina ei tunnu olevan läheskään aina viisasten juomaa.

– Näkyvimpänä on poliisin kannalta yleensä alkoholin käytöstä johtuva häiriökäyttäytyminen, pahoinpitelyt ja rattijuopumukset. Pahoinpitelyyn osallistuneista 80 prosenttia on päihtyneitä. Sitten poliisi joutu-

tuu tekemisiin sammuneiden kanssa. Heitä viedään koteihin, poliisilaitokselle ja kaupungin tiloihin.

Humalaisten välisiä kahinoita on koettu hoitaa paikan päällä ja siinä annetaan heti sakkoja. Se on tehokkaaksi havaittu tapa toimia, koska rangaistus tulee heti.

Jussinmäki on tuttu paikka

Katuruuhallisuus on vastoin ihmisten oletuksia parantunut Hyvinkäällä.

– On tehty valtakunnallinen turvallisuustutkimus, jonka tulokset julkaistaan joulukuussa. Hyvinkään kohdalla tilanne näyttää erinomaiselta. Syntyperäisenä hyvinkääläisenä ei ole syytä valittaa.

Nurmijärvellä ei ole läheskään siinä määrin laitaupolen kulkijoita kuin Hyvinkäällä, jossa alan miehiä ja naisia näkee enimmäkseen keskustassa, Jussinmäen kupeessa.

– Poliisin ja Jussinmäen ihmisten välille on syntynyt mielenkiintoinen suhde. Heihin törmää jokaisessa työvuorossa. He suhtautuvat poliisiin hyvin. Suhteet ovat pysyneet hyvinä, vaikka poliisi joutuu tekemään joskus ikäviä putkaan vientejä ja alkoholin maahan kaatamista.

Tutkimusten mukaan päihtyneenä ajaminen ei ole lisääntynyt, mutta rattijuopuneita saadaan runsaasti kiinni parantuneen valvonnan vuoksi.

– Hyvinkään kihlakunnan alueella eli Hyvinkäällä ja Nurmijärvellä kiinnijäämisen mahdollisuus on suurempi kuin muualla, koska meillä on poikkeuksellisen tehokasta valvontaa. Kaikki rattijuopumuksesta kiinni jääneet eivät ota opikseen, vaan uusivat rikoksensa. Heitä on paljon. Taustalla on alkoholiongelma.

Tällaisten henkilöiden auttamiseksi kei-

noina ovat päihdeseuranta ja uutena keinona alkoholukko, jonka voi ostaa autoonsa.

Poliisikin tarvitsee jälkihoitoa

Komisario Sami Hätönen on valoisan oloinen mies, joka on säilyttänyt positiivisen elämäntunteen rankkaan arkeen liittyvästä työstään huolimatta.

– Minulla on hyvät muistot seurakunnan toiminnasta, jossa olin nuoruudessa mukana. Hyvinkäällä tehdään hyvää työtä nuorten hyväksi seurakunnan ja kaupungin toimesta. Olen näytellyt monessa seurakunnan nuorisnäytelmässä.

Poliisina ollessaan hän oli vuonna 2003 virkapuvussa Teatteri Betan näytelmässä, jossa kerrottiin kaahailun vuoksi liikenneonnettomuuteen joutuneesta nuorisoporukasta. Näytelmä kertoi tuskasta, mitä nuori kuljettaja koki onnettomuuden jälkeen.

– Näytelmää esitettiin Hyvinkään ammattikoululla ja Espoossa. Se sopisi kenelle tahansa nuorelle kuljettajalle. Se on valistusta, joka menee varmasti perille.

Sami Hätönen sanoo, että poliisi joutuu miettimään toimintaansa monelta kannalta.

– Eettistä pohdintaa ei voi viedä liian pitkälle. Jos sympatia viedään liian pitkälle ja ruvetaan ajattelemaan tunteella, silloin menee helposti pieleen. Poliisi näkee työssään paljon pahaa, surua ja vääryyttä. Sen vuoksi poliiseja varten on järjestetty jälkihoito.

Jokin väkivallanteko voi olla erityisen julma. Poliisit ovat Sami Hätösen mukaan kuin yhtä suurta perhettä. Jos työvuorossa olleelle sattuu väkivaltilanne, sitä pohditaan ja selvitetään yhdessä. Poliisien toimiesi yhdessä jälkihoito voidaan suorittaa heti.

Nuorten alkoholinkäyttö näkyy työssä

Sami Hätönen on harrastanut valokuvausta nuoresta lähtien, ja ensimmäisen digikameran hän osti pian niiden tultua markkinoille. Valokuvaus on ollut hänelle jälkihoitoa rankkojen työkokemusten jälkeen. Siinä ajatukset saa pois työstä.

– Kuvaamaan joutuu kyllä myös poliisin työssä. Heimo Harju teki vastaavaa kuvaustyötä täällä Hyvinkäällä. Minulla ei ole suosikkiaiheita. Kuvaan arkipäiväistä elämää. Kaveriporukan kanssa matkailaan ja järjestetään illanviettoja sekä tapahtumia. Minulla on silloin kamera mukana.

Nuorten alkoholinkäyttö on lisääntynyt rajusti. Sami Hätönen sanoo, että vanhemmat ja opettajat eivät tiedä tästä kovinkaan paljon.

– Kun kaveri lähtee viikonloppuna pihalle repun kanssa, siinä ei ole suinkaan kirjoja vaan alkoholia. Poliisi puuttuu lasten ja nuorten alkoholinkäyttöön, missä he sitä havaitsevat. Mutta vappuna poliisi ei voi millään kiikuttaa kotiin jokaista, jolla on kaljapullo hallussa.

Liika mustavalkoisuus ei ole hänen mielestään hyväksi, kun kysymyksessä on alaikäisten alkoholinkäyttö. Laissa määritellään, että alle 18-vuotiaalla ei saa olla hallussaan alkoholia. Mutta alaikäisten alkoholikokeiluja on tapahtunut aina. Kysymys on siitä, miten hillitysti ja hallitusti se tehdään.

– Poliisin työ on raskasta ainakin ajoittain. Mutta vaikka se ei näy tilipussissa, onneksi suomalaiset arvostavat ja luottavat poliisiin. Se auttaa jaksamaan.

Teksti ja kuva Seppo Ylönen

Luomis- vai evoluutionsko?

Äskettäin julkaistiin tutkimus, jonka mukaan noin kolmannes suomalaisista pitää yhä luomisuskoa oikeampana kuin kehitysoppia. Osoittaako tämä jälkeensä jääneisyyttä vai rohkeutta uida vastavirtaan?

Vastaus

Lausumme ääneen jokaisessa jumalanpalveluksessa: "Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan..." Tämä kertoo sen, että on todella kysymys uskon asiasta. Juutalais-kristillinen perinne on kantanut vuosituhansien ajan Raamatusta nousevaa ymmärrystä, että ihmisen ja koko maailmankaikkeuden alkupe- rä avautuu Luojusta ja luomisesta käsin.

Kehitysoppi Darwinista alkaen on erias- teisesti pyrkinyt syrjäyttämään persoonallisen Jumalan olemassaolomme selittäjänä. Myös teologian ja raamatunselityksen puo- lella on paljolti taivuttu tulkitsemaan maail- mamme vuosimiljoonien ja vähittäisen, luonnonvalintaisen sopeutumiskehityksen tulokseksi.

Olen sitä mieltä, ettei tästä jännitteisestä kysymyksestä pidä tehdä ratkaisevaa lyömä- asetta puoleen tai toiseen, kreationistit vas-

taan evolutionistit. On toivot- tavaa, että luonnontiede tällä hetkellä vallassa olevine evo- luutioteorioineen korjaa tarvittaessa itseään, ainakin jos on rehellinen tieteen olemukselle. Tosiasia on, että kasvava jouk- ko vakavasti otettavia eri alojen tutkijoita pitää luomisajatusta parhaana lähtökohtana univer- sumimme ymmärtämiseksi.

Tämä on niin laaja ja moni- tahoinen kokonaisuus, ettei ly- hyessä vastauksessa voi lähteä käsittelemään luomisuskon puoltajien lyhyen maan/vanhan maan kreationismia, älyk- kään suunnittelun liikettä (ID-liike) ja muita argumentteja.

Itse ajattelen, että tietyissä mielessä vaatii suurempaa uskoa persoonattomaan alkuun ja sattumanvaraisuuteen kuin siihen, että kaiken takana on Luoja. Klassisen kristinuskon tulkinnan mukaan Luoja ei ole vain deistinen alkuunpanija, vaan maailmamme kohtaloissa mukana oleva Isä, samalla kertaa luomiaan rakastava että pyhä, oikeamieli- nen.

Reijo Huuskonen

Lähetä kysymyksesi osoitteeseen "Lukijat kysyvät", Kirkonmäeltä-lehti, PL 29, 05801 Hyvinkää tai sähköpostilla: jorma.erst@evl.fi

Sanaristikko 4/2006

	ISO- ISIA	KU- TEN	LAIVAN- VARUS- TAJA	** KAI- PASTA TORILTA	USEIN KANTTO- RIN SUUSTA	MONOMI BINOMI	ERIKSSON SILVO	MIKAN TEKI- JÄTKIN	TER- HEN		OLEMISET "CITROËNIT"
→											
IKÄM- ENNIS- KER- TAUS			VÄLINE KUU- SISTO MÄKELÄ				VAI- TE				
		100 KM/H RA- JALA		SI- TAATTI ISIA		NEITSYITÄ LAPIN PATSA		PAATSO		KEI- TOS	
→											
KEMIN SATAMA	SHA- RIF	HAMMOND	SOTA KAVERI PRES- LEY				PILLIÄ VOI TUUN- TEA				
				RY- TO	APUJA		-NAUHA VILLA- KUORE			SINNE- MAKI	
ASIAN TILA			OTÖ- KOITÄ TI- LELTÄ								
			COO- PER	OVELA ASIA- MIES		TÄYDEL- LINEN SOOSI					
TOI- MINTA- TA- POJA						NAISSA VALAJ- SIMA		KREIKAN SAARI			
TILI- EI RUUK- PÄYSMÄ KU- AINEK- SIA	SILLÄ EI PÄYSMÄ	KIR- KOL- LISIA- KIN	JAOS				KLEM UUNO HÄVI- TYKSIÄ			ARA- JUURI	
			MAU- KAS	THO- MAS	MOUS- KOU- RI	BUDA- PE- RIN					NOR- TIA
			PE- TER					MUR- TOVIA			
→				K+S		HUR- MAA- VA					
→											
→				"JULKI- SI- VUJJA"		IN- HA					AJET- TAVIA- KIN

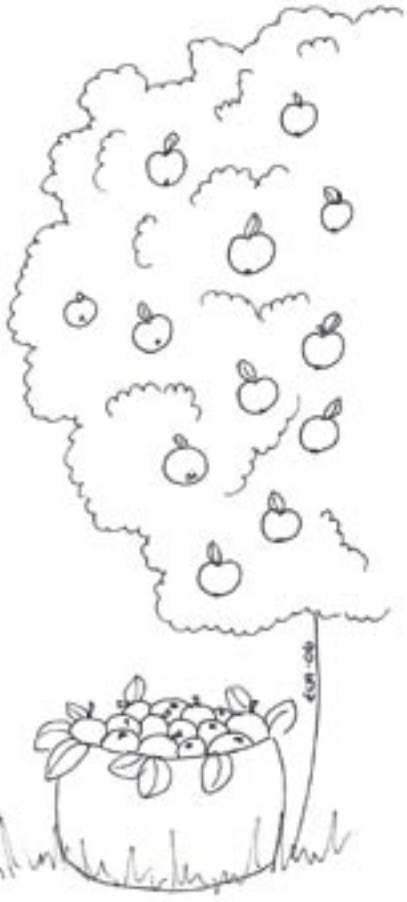
Sanaristikon 4/2006 vastaukset lähetetään perjantaihin 20.10.2006 mennessä osoitteeseen Hyvinkään seurakunta, Kirkonmäeltä-lehti, PL 29, 05801 Hyvinkää. Kuoreen merkintä "Ristikko".

Nimi: _____

Osoite: _____

Viime kerralla sanaristikon täytti 34 osallistujaa. Arpaonni suosi tällä kertaa Seija Snellman-Kilpeä ja Maija-Liisa Koivusaarta. Heille lähetetään kirjapalkinnot postin välityksellä. Onnea voittajille!

Lasten nurkka

JATKA OMENAPUUN TOINEN PUOLIKIN
VALMIIKSI. VÄRITÄ KUVA.

HEI!

**OLETKO SINÄ
etsimämme henkilö?**

Olet nuori tai varttuneempi henkilö, nainen tai mies. Haluat tehdä työtä lasten parissa ja olla heille turvallisena aikuisena. Ohjaat heitä erilaisissa elämän taidoissa, leikeissä ja viriketoiminnassa.

Sinulle on tärkeää kristilliset arvot ja haluat välittää niitä lapsille. Tarkoituksenas on ehkä hakeutua opiskelemaan kasvatustalalle tai haluat muuten sisältöä päiviisi lapsi- ja perhetyöstä. **Juuri sinua etsimme tekemään Hyvinkään seurakunnan lapsi- ja perhetyön lasten kerhoihin lastenohjaajien sijaisuuksia. Ota yhteyttä Tuija Vänskään, p. 040 779 7781 tai Sari Mäkelään, p. 040 528 7236.**

SLEYN SYKSY 2006

**HYVINKÄÄN
EVANKELINEN KUORO**
Hyvinkään Evankelinen kuoro kokoontuu maanantaisin klo 18.00 Harjatalossa, Harjukatu 1. Uudet laulajat ovat tervetulleita. Kuoro kaipaa kovasti tenorilaulajia! Yhteystiedot: Pirkko Ojala p. 040 750 0682

LÄHETYSTYÖ

Lähetsillat tiistaisin klo 18 Harjatalossa, Harjukatu 1. Raamattuopetusta, yhteislaulua, kirjeitä ja kuvia lähetsikentiltä. Kahvi- ja teetarjoilu. Tilaisuudet kaikille avoimia.

**RAAMATTU- JA
LÄHETYSPÄIVÄT**
22.-25.10.2006
su 22.10. klo 10 messu ja lähetsijuhla Hyvinkään kirkossa, liturgina vs.

kirkkoherra Tauno Tuominen, saarnaa lähetsijohdaja TT Pekka Huhtinen. Juhla jatkuu kirkon yläsalissa.
*** 23.-25.10 Raamattu- ja lähetsillat** Hyvinkään Vanhassa kirkossa klo 18. Hannu Kippo, Ari Norro, Pertti Niiranen, Pirkko Igendia, Antti Pohjanraito ym. Kaikissa tilaisuuksissa musiikkiohjelmaa.

LINNA Musikaali Katharina von Boran ja Martti Lutherin elämästä su 29.10. klo 18 Hyvinkään kirkossa.

Käsikirjoitus ja ohjaus: Eeva Takala, musiikin sävellys Kullervo Puumala. LAIKOS-DRAAMARYHMÄ JA ORKESTERI

"Kirkkojuhliissa Uralilla"

ke 4.10. klo 19
Vanhassa kirkossa

Birskin kirkon vihkimisjuhliissa 13.8.2006 vierailleet **Marja Jantunen, Hannu ja Irja Pelkonen** sekä **Juhani Vainikainen** kertovat sanoin ja kuvin Bashkortostanin tasavallan ensimmäisen ev.lut. kirkon vihkimisestä.

Torstaitovi

torstaisin klo 10-14
Vehkojan srk-keskuksessa,
Yli-Anttilantie 3

- Jumppa, kädentyöt, lounas (2,5 e), papinvartti
 - Torstaitovi on kaikille avointa seurakunnan toimintaa
- Tervetuloa mukaan!

Diakoniatyön vapaaehtoisten koulutus alkaa, tule mukaan seikkailuun!

- Vapaaehtoinen toimii vierellä kulkijana ja tukena yksinäiselle ja ystävää tarvitsevalle lähimmäiselle.
- **Aloitamme la 30.9. Sääksin leirikoukussa** ja kurssi jatkuu viitenä torstaitilana Mummon kammarissa (Helenenkatu 34 D) loppuen 2.11.2006, kesto yhteensä noin 17 tuntia.
- Kouluttajina toimivat vuorovaikutuskouluttaja, kirjailija Liisa Mäntymies ja diakonissa Anna-Kaisa Kuokkanen.
- Kurssilla tutustumme vuorovaikutusharjoitusten avulla omiin voimavaroihimme ja rajoihimme. Saat työkaluja kohdataksesi lähimmäisen huomioiden toisen kotimiljöön ja kulttuurin.
- Jos olet sinut itsesi kanssa ja omaat tavallista talonpoikaisjärkeä sekä olet seurakunnan jäsen, tule rohkeasti mukaan.
- **Ilmoittautumiset** Anna-Kaisa Kuokkaselle **viimeistään ma 25.9.**, p. 040 559 6319 tai (019) 488 311. Ilmoittautumisen yhteydessä sovitaan henkilökohtaiset haastattelut, joiden perusteella valitaan kurssille osallistujat.

DIAKONIATYÖN SYKSY 2006

▼ Päivystysvastaanotot diakoniatoimistossa (Hämeenkatu 16), p. 4561 250 ma, to ja pe klo 10-13
Päihdetyön päivystys ti klo 10-13

Päihdetyön saunaryhmä torstaisin klo 15-18 Vehkojan srk-keskuksessa, Yli-Anttilantie 3 28.9., 12.10., 26.10., 9.11. ja 23.11.

▼ Diakoniatyön ryhmät **Paavolan eläkeläiskerho** tiistaisin klo 13-14.30 Paavolan seurakuntakodissa, Aittatie 1 3.10., 17.10., 31.10., 14.11. ja 28.11.

▼ Mummon kammarit Helenenkatu 34 D Avoimma ma ja ke klo 12-15 ja ti klo 11-15

Diakoniatyöntekijän päivystys tiistaisin klo 10-13

Perhepäivä torstaisin klo 9-12

Ystäväpalvelun toiminnasta lisätiedot Anna-Kaisa Kuokkaselta, p. 040 559 6319

▼ Herusten mökin vuokraukset Tiedustelut diakoniatoimistosta päivystysaikoina.

Kansainvälinen naisten kerho torstaisin klo 10-12 Paavolan srk-kodissa

Kehitysvammaisten kerho torstaisin klo 17.30-19.00 Martin seurakuntatalossa, Niittymäenraitti 4 21.9., 19.10. ja 16.11.

Näkövammaisten kerho torstaisin klo 14-16 seurakuntakeskuksessa, Hämeenkatu 16 12.10. ja 9.11.

Kehräjäkadun eläkeläiskerho maanantaisin klo 13.30 Kehräjäkadun kerhuhuoneessa, Kehräjäjank. 6 16.10. ja 20.11.

Isänmaallisten laulujen ilta

"Himmetä ei muistot koskaan saa"
to 12.10. klo 19
Kytäjän kirkossa

Vieraana

- **Helsingin Sotaveteraanikuoro**, johtajana musiikki-everstiluutnantti **Arvo Kuikka**
- Säveltäjä **Kalervo Hämäläinen** kertoo veteraanilaulujensa syntytaustoista, mm. Veteraanin iltahuuto
- Professori **Reijo Pajamon** juontaman tilaisuuden ohjelma rakentuu yhteis- ja kuorolauluista
- Loppuhartaus **Petra Pohjanraito**
- Iltapäätty yhteisesti laulettuun Veteraanin iltahuutoon
- Kahvitarjoilu klo 18-19
- Bussikuljetus:** Lähtö Paavolan srk-kodilta klo 17.45, Hyvinkään kirkko, Vanha kirkko ja Kirjavatolppa, paluu tilaisuuden päätyttyä noin klo 20.30. Edestakaisen matkan hinta 5 euroa.

Lämpimästi tervetuloa!

Miestapahtuma

"Sanasta miestä"
la 7.10. klo 13-20
Järvenpäätalossa, Järvenpää

Puhujia:

- Jorma Hämäläinen
- Erkki Kukkonen
- Keijo Leppänen
- Hannu Nyman
- Mikko Oikonen
- Markku Ojanen
- Markku Ojares

Musiikkia:

- Juha Tapio
- Hyvinkään Rautatien soittajat

Teatteri Beta:

- Dario Fon Sokea ja Rampa

Kanavat klo 15-18:

- Miehen elämäkaarit
- mies poikana/isänä
- mies puolisona/yksin
- mies työelämässä
- mies terveenä/sairaana

Tuomasmessu klo 18:

- Petri Kauhanen
- Hannu Nyman
- Hyvinkään seurakunnan Tuomaskuoro

Ilmainen bussikuljetus:

- lähtö klo 12 Kirkonmäeltä, Hämeenk. 16. Paluulähtö n. klo 20.15.

Hyvä mies! Merkitse allakkaasi ja tule mukaan!

Tervetuloa!

Nurmijärven ja Tuusulan rovastikunnat

Emeritus professori viihtyy Kytäjän maisemissa. Ruohtonleikkuuta ja polttopuiden tekoa riittää.

Reijo Pajamo puolustaa virsiä ja suomalaista lauluperinnettä

– Mietin sitä, että voiko jokin virsi olla muita parempi. Eräs hyvä virsi on Jumala omi linnamme (virsi 170). Onko se parempi kuin Enkeli taivaan (21). Siihen on vaikea vastata.

Meillä on harvinaisen monta tekstiltään ja säveleltään hyvää virttä, sanoo Sibelius Akatemian kirkkomusiikin emeritus professori **Reijo Pajamo** Kytäjän kodissaan, jossa hän viihtyy **Leena** vaimonsa kanssa erinomaisesti. Leena Pajamo kuuluu Kytäjän Marttoihin ja on toista kertaa peräkkäin kyläyhdistyksen puheenjohtajana.

Reijo Pajamo on syntynyt vuonna 1938 Sortavalassa, joka tunnettiin 1930-luvulla laulujuhla-kaupunkina. Hänen vanhempiensa olivat Lieksassa opettajina ja ohjasivat perheen lapset musiikin maailmaan. Reijo Pajamon äiti täyttää syyskuussa Lieksassa 96 vuotta.

Virsiä on hyvä osata

Kun karjalaisen välittömyyden ja puheliasuuden saaneen professorin päästää vauhtiin, niin hänellä riittää kerrottavaa virsistä ja lauluperinteeseemme liittyvistä asioista.

– Kun kansankoululaitos kehittyi 1860-luvulta lähtien, tuli lukutaidon lisääntymisen myötä suomenkielisistä virsikirjoista kotien yleisin kirja. Käytiin paljon jumalanpalveluksissa ja virsikirja oli mukana.

Peruskoulun tulon saakka virsikirja oli tärkeä. Virsiä laulettiin sekä laulu- että uskontotunneilla.

Kansakouluissa opeteltiin yleisimmät jumalanpalveluksissa käytettävät virret. Pajamon mielestä oli kohtalokasta, kun luovuttiin aamuhartauksista.

– Uuden uskonnonvapauslain mukaan virsiä voi opettaa, jos ne liittyvät kulttuuriperinteisiin. Suomalaisen lauluperinteen osana ovat virret ja hengelliset laulut. Ainakin aikaisemmin koulun tehtävänä oli antaa lauluvarasto elämää varten. Ihmisten olisi hyvä osata edelleenkin virsiä, joita lauletaan ristiäisissä, häissä ja hautajaisissa.

Reijo Pajamo kirjoittaa musiikista

Karjalainen musiikkiperinne on ollut koko ajan Reijo Pajamolle tutkimuksen kohteena. Hän on kirjoittanut muun muassa kirjan Sortavala – Laatokan laulava kaupunki.

– Sortavalan seminaari oli toinen suomenkielinen seminaari Jyväskylän jälkeen. Siellä pidettiin laulujuhlia. Vuonna 1935 kaupungissa pidettiin juhlaa, kun Kalevalan pienoispainoksesta oli kulunut sata vuotta.

Reijo Pajamon kirjoittamien teosten ja yksittäisten artikkeleiden määrä nousee useisiin kymmeneen. Viime vuoden alussa tuli markkinoille hänen ja **Erkki Tuppuraisen** yhdessä kirjoittama Suomen kirkkomusiikin historia (WSOY).

– Viimeisin julkaisu, jonka toimitin viime vuonna, on Soukat sanat maistaa suu. Se on Hymnologian ja liturgian seuran vuosikirja. Teos julkaistiin, kun Hemminki

Uuden uskonnonvapauslain mukaan virsiä voi opettaa, jos ne liittyvät kulttuuriperinteisiin.

juhlitaan Sibelius-Akatemian 125 vuotta. Reijo Pajamo tekee molempien tahojen historiikkeja samaan aikaan, joten tietokoneen näppäimistö ei pääse jäähtymään.

Kanttorin virka on monipuolinen

Vuonna 2002 Sibelius-Akatemiasta kanttorien kouluttajan työstään eläkkeelle jäänyt virsien asiantuntija kuuluu Helsingin Paavalin seurakuntaan. Hänestä on ollut upeaa työskennellä soivassa talossa musiikin ympäröimänä.

– Päätyneenä kesänä olen pitänyt katekista Kytäjoessa. Ajelen nurmikoita ja hakkaan tontilla polttopuita saunaan. Tämä talo on meille toinen koti.

Reijo Pajamo sanoo, että Suomessa on paljon hyvää kirkkomusiikkia, joka vaatii taitavia esittäjiä.

– Kanttorin virka on monipuolinen. Siinä voi laulaa ja soittaa kaikenikäisten parissa. Hyvinkään seurakunta on hyvässä asemassa, koska se saa nyt johtavan kanttorin viran ja on vielä erillinen musiikkityöntekijäkin. On hienoa, että voidaan käyttää erilaista osaamista.

Reijo Pajamo pitää uhkana rytmimusiikin vahvaa tuloa kirkkomusiikkikenttään.

Maskulaisen virsikirjan valmistumisesta oli kulunut 400 vuotta, Reijo Pajamo sanoo.

Suomen kanttoriurkuri-liitto täyttää kesäkuussa 2007 sata vuotta. Maaliskuussa

– Jos kouluissa ei ole kirkkomusiikkikasvatusta, perinteinen musiikki voi jäädä vieraaksi. Mutta on hyvä, että seurakunnassa on erilaista musiikkia. Nuorten kanssa pitää olla erilaista musiikkimateriaalia kuin aikuisten kanssa. Nuorten kanssa toimivan pitäisi tuntea heidän musiikkinsa. Monen klassisen musiikin ammattilaisen lähtökohta on viihde- ja tanssimusiikissa. Avarakatseisuutta tarvitaan.

Kytäjän kirkossa isänmaallisia lauluja

Reijo Pajamo hoiti Hyvinkään seurakunnassa toisen kanttorin virkaa vuonna 1965, jolloin hän kävi ensimmäistä kertaa Kytäjän kirkossa.

– Olen pitänyt viidentoista vuoden ajan kesäisin kirkossa lauluillaan. Vuosi sitten lauloimme maakuntalauluja ja viime heinäkuun alussa vanhoja koululauluja. Ensimmäisen lauluiliani pidin adventtina 1961 Nurmeksessa. Olen pitänyt juonnettuja lauluiltoja 45 vuoden ajan.

Reijo Pajamo on laulattanut muutamana syksynä Kytäjän kirkossa myös isänmaallisia lauluja. Tänä syksynä niitä lauletaan 12. lokakuuta.

– Vieraaksi tulee Helsingin Sotaveteraanikuoro, jota johtaa **Arvo Kuikka**. Vieraaksi tulee myös Kalervo Hämäläinen, joka on säveltänyt tutut Veteraanin iltauudon ja Lapin äidin kehtolaulun. Isänmaallisia lauluja lauletaan niin pitkään kuin keskuudessamme on veteraaneja. Isäni haavoittui kesällä 1944 ja kanto sodasta saamaansa vammaa koko ikänsä. Sen vuoksi haluan auttaa kuoro toiminnassa sotaveteraaneja ja -invalidieja

Teksti ja kuva Seppo Ylönen